

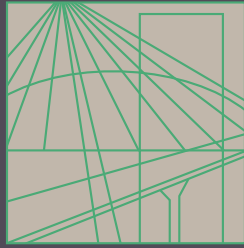
BIULETYN

WIELKOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

Nr 5 Grudzień 2004

ISSN 1732-4289

POZNAŃ

Wielkopolska Okręgowa Izba
Inżynierów Budownictwa (WOIIB)
61-712 Poznań
ul. H. Wieniawskiego 5/9
tel./fax (0-61) 853-80-19
(0-61) 853-80-38
wew. 101 sekretariat, wew. 102 uprawnienia
wew. 104 zaświadczenia
wew. 105 dyrektor
wew. 107 księgowość, wew. 108 faks
strona internetowa: www.wkp.piib.org.pl
e-mail: wkp@piib.org.pl
Biurowo czynne:
poniedziałek 13.00-16.00
wtorek, środa, czwartek - 11.00 - 15.00
piątek - 9.00 - 13.00

Delegatury terenowe WOIIB

Kalisz, ul. Rumińskiego 2 (pok. 204)
tel. (0-62) 757-11-58
e-mail: kalisz.wkp@piib.org.pl
czynna: poniedziałek - 8.00 - 13.00
wtorek, czwartek - 12.00 - 17.00

Konin, ul. Mickiewicza 17
tel. (0-63) 242-86-98
e-mail: konin.wkp@piib.org.pl
czynna: poniedziałek, wtorek, piątek
- 11.00 - 16.00

Leszno, ul. Sikorskiego 9a (pok. 8)
tel. (0-65) 520-70-75
e-mail: Leszno.wkp@piib.org.pl
czynna: poniedziałek, wtorek, czwartek
- 11.00 - 16.00

Piła, ul. Browarna 19 (pok. 281)
tel. (0-67) 215-50-38
e-mail: Piła.wkp@piib.org.pl
czynna: poniedziałek - 13.00 - 17.00
wtorek - 13.00 - 16.00
czwartek - 11.00 - 17.00

Dyżury w siedzibie WOIIB

Dom Technika, ul. Wieniawskiego 5/9, parter
Wiceprzewodniczący Rady Wielkopolskiej
OIIB
dr inż. Jacek Skarżewski
w każdy czwartek w godz. 15.00 - 16.00
mgr inż. Jerzy Stroński
w każdy poniedziałek w godz. 14.00 - 16.00
Przewodniczący Okręgowej
Komisji Kwalifikacyjnej
mgr inż. Jan Lemański lub jego zastępca
we wtorki i środy w godz. 13.00 - 14.00

Ośrodek Informacji Technicznej
61-712 Poznań, ul. Wieniawskiego 5/9
Pok. 312, tel. (0-61) 853-82-69
Godziny otwarcia: poniedziałek
- 10.00 - 16.00
środa, piątek - 9.00 - 15.00

ISSN 1732-4289

Przewodniczący Wielkopolskiej
Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
Doc. dr inż. Marian Krzysztofia

Kolejny, piąty numer Biuletynu Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa ukazuje się na przełomie roku 2004 i 2005, bezpośrednio przed kolejną edycją targów specjalistycznych z dziedziny budownictwa.

Międzynarodowe Targi Budownictwa - BUDMA 2005 rozpoczynają się 25 stycznia 2005r. W porozumieniu z Kierownictwem Międzynarodowych Targów Poznańskich oraz Polską Izbą Inżynierów Budownictwa, targi zapoczątkowane zostaną DNIEM INŻYNIERA BUDOWNICTWA. Jestem przekonany, że atrakcyjność ekspozycji targowej sprawi, że targi odwiedzi liczne grono nie tylko inżynierów i techników, ale także rzemieślników, przedstawiciele przedsiębiorstw budowlanych itd.

Program DNIA INŻYNIERA BUDOWNICTWA przewiduje między innymi sesję naukowo-techniczną, podczas której wygłoszone zostaną odczyty na bardzo interesujące dla współczesnego budownictwa tematy.

W drugim dniu imprezy targowej (26 stycznia 2005 r.) w siedzibie Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (DOM TECHNIKA, ul. Henryka Wieniawskiego 5/9) odbędzie się robocze posiedzenie Rady Krajowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Tego rodzaju spotkanie podczas imprezy targowej organizujemy po raz drugi. Być może spotkania tego rodzaju będą kontynuowane także w dalszych latach.

Przełom lat 2004-2005 jest także okazją do krytycznej refleksji na temat działalności Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w roku 2004. Myślę, że działalność tą mamy prawo ocenić pozytywnie.

Korzystając z nadarżającej się okazji, pragnę bardzo serdecznie podziękować wszystkim, z którymi miałem przyjemność współpracować w roku 2004.

A jako, że rozpoczynamy NOWY ROK 2005 wszystkim członkom Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, członkom stowarzyszeń naukowo-technicznych, które współtworzą wielkopolską izbę, składam bardzo serdeczne życzenia pomyślności w życiu osobistym oraz działalności społecznej.

Marian Krzysztofia
Przewodniczący Wielkopolskiej Okręgowej
Izby Inżynierów Budownictwa

Przewodniczący Rady Programowej
Biuletynu WOIB
Tomasz Błaszczyński

Okazało się, że aby ten numer Biuletynu dotarł do Was koleżanki i koledzy przed BUDMĄ 2005, to musimy go dostarczyć w formie wydrukowanej do Warszawy w dniu 17.12.2004 r., tak więc nieoczekiwanie spotykamy się jeszcze raz w starym 2004 r.

Minął rok jak jesteśmy z Wami, naszymi członkami. Znowu czas BUDMY i czas podsumowań oraz nadchodzący Nowy 2005 Rok. Zgodnie z naszymi założeniami chcieliśmy przedstawić naszą różnorodność i nadal podkreślić, że w jedności siła. W związku z tym kolejne numery staraliśmy się poświęcić kolejnym branżom tworzącym Naszą Izbę. Nr 1 poświęcony był branży ogólnobudowlanej (BO) i drogowej (BDrogowe), nr 2 branży instalacyjnej (IS), nr 3 branży elektrycznej (IE), a nr 4 branży wodno-melioracyjnej (Bud, Melioracje) ze szczególnym naciskiem na ochronę środowiska. Nie zdołaliśmy w tym roku przedstawić branży mostowej (BInż, Mosty), ale mamy nadzieję, że pierwszy numer w 2005 r. będzie mógł być poświęcony tej branży. Staraliśmy się przekazać aktualną wiedzę z prawa budowlanego wraz z jej niezbędnym komentarzem oraz bieżące informacje z życia WOIB w dziale „Kalendarium” i nie tylko. Ważnym dla nas oczywiście był coroczny Zjazd Naszej Wielkopolskiej Izby. Kolejne numery Biuletynu były związane z naszymi targami branżowymi, takimi jak BUDMA, INSTALACJE czy POLEKO, przekazując szerokie informacje o tych imprezach.

Aktualny numer, który przekazujemy na ręce członków przedstawia różnorodną tematykę. Zaczynamy od podsumowań, stąd krótkie przedstawienie prawie rocznych osiągnięć naszego drugiego dziecka, czyli *Biuletynu WOIB on_line*. Niestety pomimo naszych oczekiwań szerokiej współpracy, odzewu nie mamy. Dlatego ponownie z nowym rokiem namawiamy wszystkich naszych członków do aktywniejszej współpracy. Wybraliście nas i zaufaliście nam, po to by w ramach naszych możliwości Wam pomóc i Was wzmacniać w codziennych trudach życia.

Uzupełniając prezentację naszych organów statutowych i komisji, którą zapoczątkowaliśmy w nr 1, przedstawiamy utworzone w 2004 r. nowe komisje. Pomimo że posiedzenie Rady WOIB zatwierdzające część komisji odbędzie się dopiero 14.12.2004 r., to zdecydowaliśmy się je przedstawić. Materiałem interesującym szczególnie naszych nowych członków jest kolejna Informacja o działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej za rok 2004.

Z Delegatury w Kaliszu otrzymaliśmy materiał o XXIX Edycji Konkursu „Mister Budownictwa” Południowej Wielkopolski. Uważamy, że trwająca już nieprzerwanie 29 lat inicjatywa naszych kolegów z Kalisza jest we wszech miar godna pochwały i naśladowania.

W artykułach tematycznych przedstawiliśmy zagadnienie nietypowego zastosowania powłok hydroizolacyjnych na przykładzie Sklepu Firmy BIG STAR w Kaliszu, którego projekt i realizacja zostały również uhonorowane tytułem „Mister Budownictwa” Południowej Wielkopolski, a także artykuł o pożytecznym wykorzystaniu energii słonecznej oraz o stale aktualnym problemie użytkowania i usuwania wyrobów zawierających azbest.

W dziale prawnym zamieszczamy komentarz do najnowszej nowelizacji warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie oraz jak zwykle przed najważniejszą dla nas imprezą targową, tj. targami BUDMA 2005, przekazujemy o niej szerokie informacje wraz z programem imprez towarzyszących.

SPIS TREŚCI

Str. 4 Biuletyn Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa on_line

Str. 6 Nowe Komisje Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Str. 7 Informacja o działalności Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOIB w Poznaniu w 2004 r.

Str. 9 Rozstrzygnięcie XXIX Edycji Konkursu „Mister Budownictwa” Południowej Wielkopolski

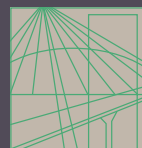
Str. 11 Sklep Firmy BIG STAR Ltd. w Kaliszu - nietypowe zastosowanie powłok hydroizolacyjnych

Str. 16 Pozwól słońcu pracować dla ciebie

Str. 18 Warunki bezpiecznego użytkowania obiektów budowlanych zawierających azbest i usuwania wyrobów z azbestem

Str. 22 Komentarz do najnowszej nowelizacji warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki

Str. 25 BUDMA 2005

Biuletyn Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Redaguje Rada Programowa w składzie:

Przewodniczący:

Dr inż. Tomasz Błaszczyński

Z-ca przewodniczącego:

Mgr inż. Wojciech Białek

Sekretarz:

Mgr inż. Przemysław Barczyński

Z-ca sekretarza:

Mgr inż. Mirosław Lisowski

Członkowie:

Mgr inż. Jerzy Adaszewski

Mgr inż. Włodzimierz Draber

Mgr inż. Lech Grodzicki

Mgr inż. Tadeusz Łuka

Dr inż. Jacek Skarżewski

Wydawca:

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów
Budownictwa

61-712 Poznań, ul. Wieniawskiego 5/9

tel. (061) 8538-038, 8538-019

Opracowanie graficzne i druk:

PPR „TONGRAF” w Pile

ul. Wojska Polskiego 32-34,

tel. (067) 351-19-00

Okładka:

Tomasz Błaszczyński

Biuletyn on_line

Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa
(www.biuletyn-woiib.poznan.pl)

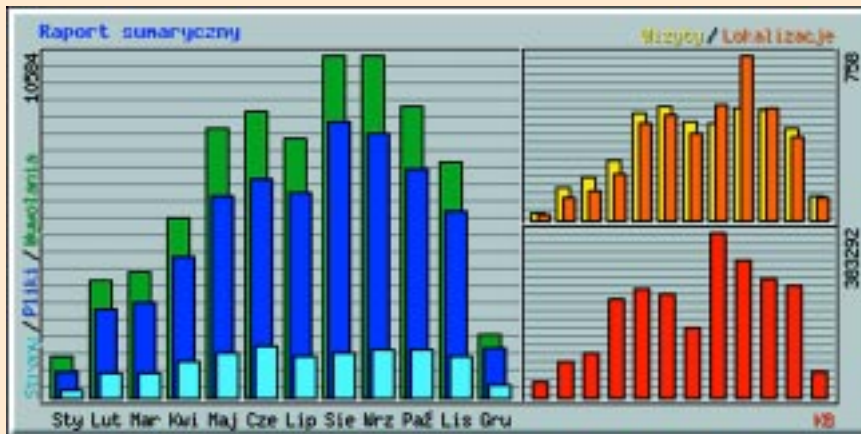
Tomasz Błaszczyński
Przewodniczący Rady Programowej
Biuletynu WOIB

Na zakończenie rocznicy naszej pracy warto wspomnieć o drugim naszym dziecku, czyli *Biuletynie WOIB on_line*. Trzeba powiedzieć, że nie ma już potrzeby go zachwalać, gdyż zainteresowanie *Biuletynem on_line* jest nadspodziewanie duże. Wystarczy wejść na stronę <http://stats.opal.info.pl/biuletyn-woiib.poznan.pl/> i dowiedzieć się, co przedstawiamy poniżej, że od stycznia do 8 grudnia 2004 r. mieliśmy 4118 wizyt i wywołano 78 868 naszych stron.

Statystyki WWW dla [biuletyn-woiib.poznan.pl](http://www.biuletyn-woiib.poznan.pl)

Prezentowany okres: Ostatnie 12 miesięcy

Wygenerowano 08-Dec-2004 01:29 CET

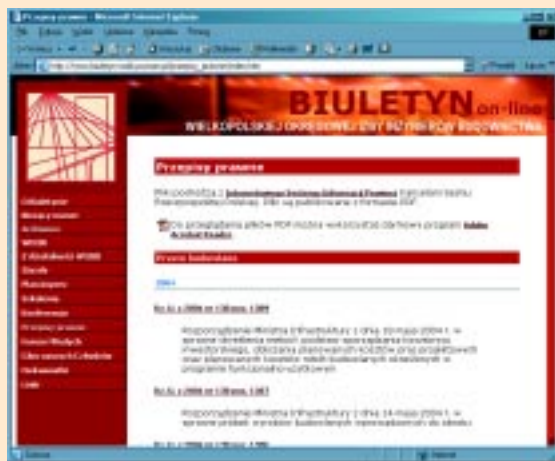
Warto też podkreślić, że w ciągu roku była tendencja wyraźnie wzrostowa, ze szczytem w okresie sierpień-wrzesień. Lista odwiedzin to od 3 wizyt dziennie w styczniu 2004 r., aż do 16-17 wizyt dziennie już od czerwca 2004 r. Takie zainteresowanie przekroczyło znacznie nasze oczekiwania.

Trzeba stwierdzić, że staramy się zaspokoić gusta naszych najwybredniejszych odbiorców, a dzielnie w tym nam pomaga firma tworząca i aktualizująca ten Biuletyn, czyli Opal Zakład Informatyki. Gwarantujemy pełny dostęp do wszystkich naszych *Biuletynów* drukowanych (w formacie .pdf), czy to numeru bieżącego w dziale „Bieżący numer”, czy to do numerów wcześniejszych umieszczonych w dziale „Archiwum”.

Zgodnie z naszą wcześniejszą obietnicą nasi członkowie mają stały dostęp do pełnych tekstów najaktualniejszych przepisów prawa budowlanego w dziale „Przepisy prawne”.

Dział „Linki” umożliwia natychmiastowe wejście na strony Polskiej i Wielkopolskiej Izby Inżynierów Budownictwa.

Z każdym z członków Rady Programowej Biuletynu WOIB można mieć bezpośredni kontakt poprzez zamieszczony w dziale „O Biuletynie” aktywny adres mailowy. W dziale „WOIB” przedstawiamy aktualne składy osobowe naszych organów statutowych i komisji. Niestety pomimo naszych starań, aby informować członków o bezpośrednim życiu WOIB w dziale „Z działalności WOIB” można jedynie znaleźć protokoły z posiedzeń Rady Programowej Biuletynu.

Dla zainteresowanych historią przedstawiamy dokumentację fotograficzną wszystkich 3 Zjazdów WOIB, a w przypadku ostatniego III Zjazdu również wraz z pakietem dokumentów zjazdowych. W miarę otrzymywania informacji o Sympozjach lub Konferencjach, staramy się je umieszczać w dziale „Plan imprez”. W dziale „Szkolenia” natomiast staramy się przedstawić przekazane nam przez Komisję ds. Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń aktualne programy szkoleń. Informacje, a zwłaszcza sprawozdania z interesujących Konferencji przedstawiamy w dziale „Konferencje”.

W dziale „Ciekawostki” staramy się przedstawić pasje poza zawodowe naszych członków. Aktualnie prezentujemy osiągnięcia artystyczne naszego kolegi Przemka G. Barczyńskiego.

Najbardziej sen z powiek spędzają nam dwie podstrony, które przeznaczyliśmy dla Was naszych członków, czyli działy „Forum Młodych” i „Głos naszych członków”. Niestety aktywność Wasza drodzy członkowie jest zerowa i to od samego początku. Jedyne w ramach działu „Forum Młodych” mieliśmy około 12 zapytań (w ciągu całego roku) i to nie od członków, ale od kandydatów na przyszłych członków. Pomimo naszych oczekiwań szerokiej współpracy, które przedstawiłem w słowie wstępnym do nr 1 naszego Biuletynu „... W ramach „Biuletynu WOIB on_line” utworzyliśmy niezależną interaktywną podstronę, w celu naszego kontaktu z członkami. Wiąźemy dużą nadzieję z tym posunięciem, gdyż chcielibyśmy, abyście to WY wszyscy wpływali na życie NASZEGO BIULETYNU i żeby był on tworzony przez nas wszystkich dla nas wszystkich...”, odzewu nie mamy. Może to kwestia czasu lub przyzwyczajień, ale im wcześniej wszyscy członkowie zrozumieją, że w ilości i jedności siła, a nie w zamykaniu się w swoim świecie dom-praca-dom, to tym lepiej dla wszystkich. Daje to szansę na lepsze jutro i więcej czasu dla siebie i rodziny.

W nawiązaniu do wcześniejszych informacji o działalności Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa poniżej przedstawiamy nowo powołane w 2004 r. Komisje.

Komisje WOIB

Zatwierdzone uchwałami Rady WOIB Komisji ds. Doskonalenia Zawodowego i Szkoleń

1. Edward Szczechowiak przewodniczący (IS)
2. Wiesław Buczkowski z-ca (Bud, Melioracje)
3. Janusz Kowalski sekretarz (BO)
4. Wojciech Grabowski (BDrogowe)
5. Marian Krzysztofiak (BO)
6. Arkadiusz Madaj (BInż, Mosty)
7. Michał Rakowski (IE)
8. Bogdan Olejniczak (BO)
9. Jerzy Dykier (IS)

Zespół d/s Organizacji Delegatur WOIB

1. Jerzy Stroński przewodniczący
2. Wojciech Białek
3. Jadwiga Gałach
4. Klemens Janiak
5. Zbigniew Mikołajczyk
6. Marian Perczak
7. Kazimierz Ratajczak

Komisja Funduszu Zapomóg w składzie:

1. Jerzy Stroński przewodniczący
2. Roman Jabłoński
3. Stanisław Kania
4. Marian Walczak
5. Jan Wicorek

Zespół ds. współpracy z Wlkp. Okręgową Izbą Architektów w składzie:

1. Jerzy Stroński przewodniczący
2. Przemysław G. Barczyński
3. Łukasz Gorgolewski
4. Bogdan Olejniczak

Komisje zatwierdzone uchwałami Prezydium Rady WOIB w oczekiwaniu na zatwierdzenie uchwałą Rady WOIB

Zespół ds. Procesów Budowlanych:

Przewodniczący Jerzy Stroński

Sekcja projektowania

1. Łukasz Gorgolewski
2. Krzysztof Biernacki
3. Janusz Wojtkiewicz
4. Piotr Żywica

Sekcja wykonawstwa

1. Roman Napierała
2. Wiesław Furmaniak
3. Ryszard Kowalski
4. Janusz Pluciński

Sekcja nadzoru inwestorskiego

1. Jadwiga Gałach
2. Zygmunt Jagła
3. Andrzej Jęczmionka
4. Zbigniew Mikołajczyk

Sekcja rzeczoznawstwa

1. Jan Lemański
2. Jerzy Franczyszyn
3. Szczepan Mikurenda

Zespół ds. współpracy z pokrewnymi samorządami inżynierów za granicą w składzie:

1. Jan Wicorek przewodniczący
2. Wojciech Białek
3. Tomasz Błaszczczyński
4. Klemens Janiak
5. Marcin Kasalka
6. Marian Perczak
7. Piotr Żywica
8. Jacek Skarżewski
9. Marek Suhecki

Informacja o działalności

Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu w 2004 r.

Mgr inż. Jan Lemański

Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej

Statut Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa uchwalony w dniu 27 września 2002 r. przez I Krajowy zjazd Izby w § 8 ust. 1 pkt 4 oraz ust. 2 pkt 4 wskazuje wśród organów Izby: Krajową Komisję Kwalifikacyjną i okręgowe komisje kwalifikacyjne.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa działa od powołania jej na I Zjeździe WOIB w 2002 r. w następującym składzie:

- **mgr inż. Jan Lemański**
- Przewodniczący Komisji
- **dr inż. Daniel Pawlicki**
- Z-ca Przewodniczącego Komisji
- **mgr inż. Marian Karcz**
- Z-ca Przewodniczącego Komisji
- **mgr inż. Piotr Żabierek** - Sekretarz Komisji
- **dr inż. Andrzej Barczyński** - Członek Komisji
- **mgr inż. Marek Bereżecki** - Członek Komisji
- **mgr inż. Sylwester Masternak** - Członek Komisji
- **mgr inż. Szczepan Mikurenda** - Członek Komisji
- **dr inż. Grzegorz Ratajczak** - Członek Komisji

Zadania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa określa art. 8 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów. Wśród zadań tych są, w szczególności, zadania wykonywane przez komisje kwalifikacyjne, w tym najważniejsze to prowadzenie postępowania kwalifikacyjnego w sprawach nadawania uprawnień budowlanych i tytułu rzeczoznawcy budowlanego, przeprowadzanie egzaminów (po uprzednich kwalifikacjach) na uprawnienia budowlane oraz wydawanie decyzji o nadaniu bądź odmowie nadania uprawnień budowlanych.

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna w 2004 r. przyjęła 283 wnioski o nadanie uprawnień budowlanych w tym: w I sesji egzaminacyjnej (wiosennej) - 164 wniosków, w II sesji egzaminacyjnej (jesiennej) - 119 wniosków.

Ponadto w 2004 r. OKK przyjęła 15 wniosków o nadanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego w tym:
- 9 wniosków złożonych w I półroczu 2004 r.
- 6 wniosków złożonych w II półroczu 2004 r.

Przewody kwalifikacyjne o nadanie tytułu rzeczoznawcy budowlanego przeprowadza Specjalistyczny Zespół Kwalifikacyjny powołany w dniu 14 listopada

2003 r. Uchwałą Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOIB, rozszerzony Uchwałą z 26 marca 2004r. W skład zespołu wchodzi następujące osoby:

- **mgr inż. Jan Lemański**
- Przewodniczący Zespołu
- **mgr inż. Marian Karcz** - Sekretarz Zespołu
- **dr inż. Daniel Pawlicki** - Członek Zespołu
- **dr inż. Grzegorz Ratajczak** - Członek Zespołu
- **doc dr inż. Marian Krzysztofiak** - Członek Zespołu
- **dr inż. Jacek Tasarek** - Członek Zespołu
- **mgr inż. Marek Bereżecki** - Członek Zespołu

Do Zespołu mogą być w miarę potrzeb dodatkowo powoływani inni rzeczoznawcy budowlani z danej specjalności.

W wyniku przeprowadzonego postępowania przez **Specjalistyczny Zespół Kwalifikacyjny zakwalifikowano do tytułu rzeczoznawcy budowlanego w:**

- I półroczu 2004 r. - **9 osób**
- II półroczu 2004 r. - **6 osób**

Tytuł Rzeczoznawcy budowlanego, zgodnie z regulaminem Izby, nadaje Krajowa Komisja Kwalifikacyjna. W zakresie uprawnień budowlanych w 2004 r. przeprowadzono 2 sesje egzaminacyjne: w maju i listopadzie.

Przeegzaminowano łącznie osób: 327 osób. Egzamin z wynikiem pozytywnym ukończyło 307 osób, tj. 94%

Egzaminy odbywały się:

W sesji majowej w dniu 25 maja (egzamin pisemny odbył się równocześnie w całym kraju) oraz od 28 maja do 7 czerwca 2004 r. (egzamin ustny).

W sesji listopadowej w dniu 23 listopada (egzamin pisemny, także równocześnie w całym kraju) oraz od 26 listopada do 2 grudnia 2004 r. (egzamin ustny).

Do egzaminu w **sesji wiosennej** przystąpiło 196 osób, w tym:

- w specjalności konstrukcyjno-budowlanej - 90 osób,
- w specjalności drogowej - 22 osoby,
- w specjalności mostowej - 3 osoby,
- w specjalności instalacyjnej sanitarnej - 59 osób,
- w specjalności instalacyjnej elektrycznej - 22 osoby.

Sesję tę przeprowadzono po postępowaniu kwalifikacyjnym dla osób ubiegających się o uprawnienia budowlane, które złożyły dokumenty w Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOIIB w Poznaniu do 15 lutego 2004 r. Wnioski na zakwalifikowanie do egzaminu złożyły 164 osoby, w tym:

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej - 70 osób,
w specjalności architektonicznej - 1 osoba,
w specjalności drogowej - 28 osób,
w specjalności mostowej - 3 osoby,
w specjalności instalacyjnej sanitarnej - 46 osób,
w specjalności instalacyjnej elektrycznej - 16 osób.

Zakwalifikowano do egzaminu na uprawnienia 159 osób, tj. 97%.

Do egzaminu w sesji wiosennej przystąpiły osoby po kwalifikacji „wiosennej” oraz osoby, które nie zdały egzaminów w poprzednich sesjach lub przelożyły egzamin. Egzamin z wynikiem pozytywnym na 196 zdających, zaliczyły 184 osoby tj. 94%

Do egzaminu w sesji jesiennej przystąpiło łącznie 131 osób, w tym:

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej - 53 osoby,
w specjalności architektonicznej - 1 osoba,
w specjalności drogowej - 16 osób,
w specjalności mostowej - 2 osoby,
w specjalności instalacyjnej sanitarnej - 36 osób,
w specjalności instalacyjnej elektrycznej - 23 osoby.

Sesję tę przeprowadzono po postępowaniu kwalifikacyjnym dla osób ubiegających się o uprawnienia budowlane, które złożyły dokumenty w Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej WOIIB w Poznaniu do 31 sierpnia 2004 r. Wnioski na zakwalifikowanie do egzaminu złożyły 119 osoby, w tym:

w specjalności konstrukcyjno-budowlanej - 44 osoby,
w specjalności architektonicznej - 1 osoba,
w specjalności drogowej - 12 osób,
w specjalności mostowej - 3 osoby,
w specjalności instalacyjnej sanitarnej - 36 osób,
w specjalności instalacyjnej elektrycznej - 23 osoby.

Zakwalifikowano do egzaminu 113 osób tj. 96%

Do egzaminu w sesji jesiennej przystąpiły osoby, które przeszły kwalifikację „jesienną” oraz osoby, które w poprzednich sesjach uzyskały wyniki negatywne lub przelożyły egzamin. Egzamin z wynikiem pozytywnym na 131 zdających zaliczyły 123 osoby tj. 94%.

Po przeprowadzonych postępowaniach kwalifikacyjnych i egzaminach OKK wydaje decyzje o nadaniu bądź odmowie nadania uprawnień budowlanych. W 2004 r. podjęto uchwały w sprawie wydania decyzji nadania uprawnień budowlanych łącznie 307 osobom, które pozytywnie zaliczyły egzaminy na uprawnienia budowlane

oraz decyzje o odmowie nadania uprawnień budowlanych (w tym również osobom, które bez usprawiedliwienia nie stawiły się na egzamin).

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna na wnioski osób zainteresowanych i uprawnionych rejestruje również Książki Praktyki Zawodowej (w 2004 r. wydano około 700 egzemplarzy takich książek). Ponadto udzielane są przez OKK informacje odnośnie spraw problemowych związanych, z zakresem uprawnień budowlanych wydawanych przez WOIIB, jak również nadawanych na podstawie Prawa budowlanego z ubiegłych lat. Należy podkreślić, że przyjmowanie wniosków o nadanie uprawnień budowlanych jest zdeterminowane wymogami proceduralnymi dotrzymania terminów wg przepisów prawnych - w tym zawiadomienia kandydatów o wyniku przeprowadzonej kwalifikacji i podania z odpowiednim wyprzedzeniem daty egzaminów.

Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej wręcza decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych

ROZSTRZYGNIĘCIE XXIX EDYCJI KONKURSU „MISTER BUDOWNICTWA” POŁUDNIOWEJ WIELKOPOLSKI

Dnia 8 października br. w restauracji hotelu „Malwa” w Ostrowie Wielkopolskim podczas organizowanego corocznie przez Zarząd Oddziału Polskiego Związku In-

Budownictwa oraz wyróżnienia. Konkurs stwarza warunki szlachetnego współzawodnictwa dla wszystkich uczestników procesu inwestycyjnego w dążeniu do podnoszenia poziomu realizacji tak w sferze projektowania jak i wykonawstwa. Daje możliwość wyróżnienia najlepszych architektów i konstruktorów, kierowników budów, inspektorów nadzoru oraz wykonawców i inwestorów nagrodzonych obiektów.

Na tegorocznym święcie budowlanych wręczono puchary i dyplomy laureatom obiektów oddanych do użytku w 2003 roku. Komisja konkursowa przyznała poza kategoriami regulaminowymi tytuł „Mister Budownictwa” dla osiedla mieszkaniowego „Zielone Łąki” zrealizowanego przy ul. Granicznej 74-78 w Kaliszu obejmującego 80 lokali mieszkalnych i 18 usługowych w budynkach wielorodzinnych oraz 29 domków jednorodzinnych i 70 garaży. Inwestorem i wykonawcą tego

żynierów i Techników Budownictwa w Kaliszu Dnia Budowlanych podsumowano XXIX edycję konkursu „Mister Budownictwa” Południowej Wielkopolski. W roku bieżącym honorowy patronat nad tą imprezą objął Przewodniczący Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa doc. dr inż. Marian Krzysztofiak.

Konkurs na najlepiej zaprojektowany i wykonany kompleksowo obiekt budowlany na terenie Południowej Wielkopolski trwa nieprzerwanie od 1975 roku i ma na celu podnoszenie jakości budownictwa poprzez popularyzację najlepiej zrealizowanych obiektów. W okresie prawie trzydziestoletniego funkcjonowania ulegał organizacyjnemu dostosowaniu do zmieniającej się sytuacji w budownictwie. W pierwszych latach zgłoszone obiekty oceniane były bez podziału na rodzaje budownictwa. Oceniana była po prostu jakość i kompleksowość wykonania. W trakcie kolejnych edycji zaczęto oceniać i inne walory zgłaszanych obiektów, takie jak architektura, funkcjonalność, poziom rozwiązań materiałowo – konstrukcyjnych, wdrażanie nowoczesnych rozwiązań technologicznych, wpływ obiektów na środowisko naturalne i wiele innych. Dla zobiektywizowania werdyktu wprowadzono podział dużej liczby zgłaszanych obiektów na kategorie, w których przyznawane są tytuły Mister i Vice Mister

zamkniętego osiedla jest znana kaliska Firma Budowlana „Marek Antczak”.

W przewidzianych regulaminem konkursu kategoriach przyznano tytuły „Mister Budownictwa” dla budynku mieszkalnego 8-rodzinnego z częścią usługowo-biurową przy ul. Zjazd 23 w Kaliszu (budownictwo mieszkaniowe), budynku dydaktycznego gimnazjum w Malanowie przy ul. Parkowej (budownictwo użyteczności publicznej), stacji paliw płynnych i gazowych „Sopal” w Pleszewie przy ul. Lipowej 16 (budownictwo przemysłowe), budynku kregielni z hotelem „Małwa” w Ostrowie Wielkopolskim przy ul. Krotoszyńskiej 179 (budownictwo nowe pozostałe) oraz dla przebudowy zakładu ubojowego na zakład masarski z zapleczem i budynkiem administracyjno-handlowym w Jarocinie przy ul. Wiślanej 17 (obiekty zmodernizowane). Tytuły „Vice Mister Budownictwa” uzyskały natomiast budynek mieszkalny wielorodzinny z garażami przy ul. Korczak 8c w Kaliszu (budownictwo mieszkaniowe), segment gimnazjum w Brudzenie przy Placu Powstańców Wielkopolskich (budownictwo użyteczności publicznej), zespół hal produkcyjno-magazynowych w Nowych Skalmierzycach przy ul. Podkockiej 4a (budownictwo przemysłowe), pawilon handlowo-usługowy z garażami w podziemiu przy ul. Podmiejskiej 32a w Kaliszu (budownictwo nowe pozostałe), przebudowa budynku garbarni na ubojnię drobiu w Dobrzyca przy ul. Jesionowej 12 (obiekty zmodernizowane). W trzech regulaminowych kategoriach komisja konkursowa przyznała wyróżnienia dla budynku mieszkalnego wielorodzinnego z garażami i usługami przy ul. Szpiclowskiego 15 w Kaliszu (budownictwo mieszkaniowe), hali środowiskowo-sportowej w Kobylej Górze przy ul. Kazimierza Przerwy-Tetmajera (budownictwo użyteczności publicznej), remontu budynku Urzędu Poczty w Odolanowie przy ul. Bartosza 3 (obiekty zmodernizowane).

Przewodniczącą Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa doc. dr inż. Marian Krzysztofiak i Honorowy Przewodniczący Zarządu Oddziału PZITB w Kaliszu mgr inż. Szczepan Mikurenda wrę-

czyli puchary i dyplomy przedstawicielom inwestorów i wykonawców nagrodzonych obiektów oraz inżynierom i technikom budownictwa projektującym architekturę i konstrukcję tych obiektów, kierującym ich budową i pełniącym funkcję inspektorów nadzoru.

W gronie laureatów konkursu znaleźli się:

- projektanci architektury: Włodzimierz Cybułka, Sławomir Czapliński, Lucyna Gubańska, Kazimierz Haak, Janusz Kaczorowski, Maciej Maleszka, Artur Mielcarak, Zbigniew Nowak, Włodzimierz Podonowski, Radosław Torzyński, Maciej Weirauch, Przemysław Wierzbicki, Janusz Wypych;

- projektanci konstrukcji: Ryszard Cyrulewski, Jan Czabański, Kazimierz Grzelak, Paweł Jarczyński, Andrzej Jędruszek, Grzegorz Kledecki, Witold Krysiak, Maciej Maleszka, Aleksander Marcinkiewicz, Janusz Michalski, Marian Urbanowicz, Marian Walczak;

- kierownicy budów: Marek Antczak, Tadeusz Chyła, Zdzisław Drukarczyk, Dariusz Frączak, Zenon Gruca, Grzegorz Klownowski, Mirosław Kraszczyński, Andrzej Krysiak, Janusz Michalski, Dariusz Nowakowski, Stanisław Patyna, Krzysztof Rudowicz, Jerzy Siemiątkowski;

- inspektorzy nadzoru: Mieczysław Cichomski, Eugeniusz Dutkiewicz, Wojciech Filipowicz, Paweł Jarosław-

ski, Andrzej Jędruszek, Grzegorz Kledecki, Witold Krysiak, Włodzimierz Lewandowski, Janusz Michalski, Józef Sławiński, Marian Walczak.

Przyznane puchary i dyplomy stanowią podziękowanie za wkład pracy wniesiony w zrealizowanie nagrodzonych obiektów oraz uhonorowanie dorobku laureatów w działalności zawodowej. Korzystając z gościnnych ław Biuletynu Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa organizatorzy konkursu pragną pogratulować tegorocznym laureatom konkursu „Mister Budownictwa”.

Przewodniczący ZO PZITB w Kaliszu

Marian Walczak

Sekretarz ZO PZITB w Kaliszu

Tomasz Kulczyński

Sklep Firmy

BIG STAR Ltd.

w Kaliszu
- nietypowe zastosowanie
powłok hydroizolacyjnych

Dr inż. Tomasz Błaszczyński

Wprowadzenie

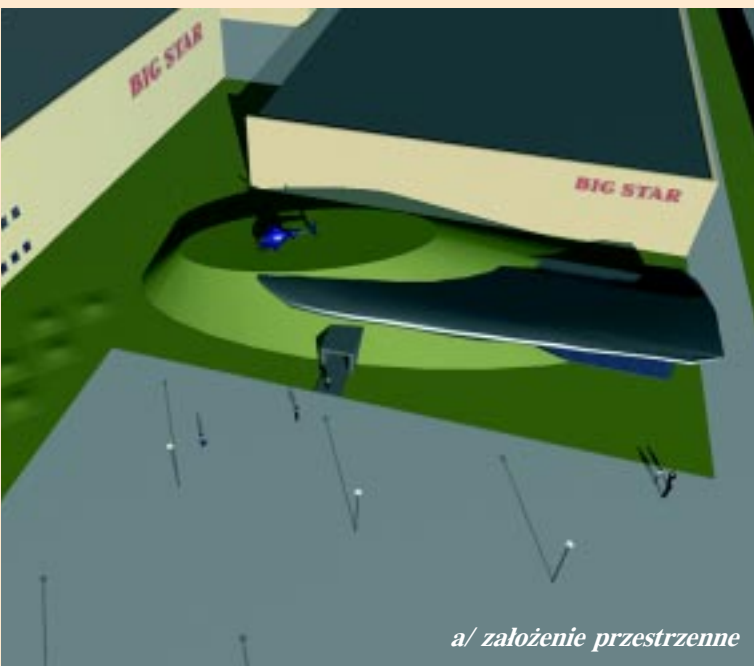
Coraz nowsze wyzwania architektoniczno-funkcjonalne powodują wykorzystywanie hydroizolacji w nietypowy dla nich sposób. Tradycyjna hydroizolacja jest przystosowana do pełnienia funkcji zabezpieczającej od wilgoci lub oddziałującej na nią wody naporowej i najczęściej jest zabezpieczona przed warunkami atmosferycznymi. Ostatnimi czasy zdarzają się jednak nietypowe zastosowania hydroizolacji powłokowych. Zdarza się, że w zakładach przemysłowych ciągi pieszce są jedynie zabezpieczane cienkimi powłokami hydroizolacyjnymi o podwyższonej odporności na ścieranie. Także niektóre kładki przeznaczone do ruchu pieszego są również zabezpieczone w taki sposób.

W ostatnich czasach w projektowaniu coraz większą rolę odgrywa tzw. „pięta elewacja”, czyli dach, zwłaszcza gdy architektura jest kreowana jako przestrzenna, nie dająca się w pełni wyrazić za pomocą płaskich elewacji. Przykładem takiego pomysłu jest przykładowy sklep firmy BIG STAR Ltd. w Kaliszu, gdzie po raz pierwszy została zastosowana hydroizolacja, na bazie cienkowarstwowej modyfikowanej powłoki cementowej, jako pokrycie dachowe o specjalnym zastosowaniu funkcjonalnym i architektonicznym. Autorzy projektu, jak i jego realizatorzy, zostali uhonorowani nagrodą „MISTER BUDOWNICTWA” Południowej Wielkopolski.

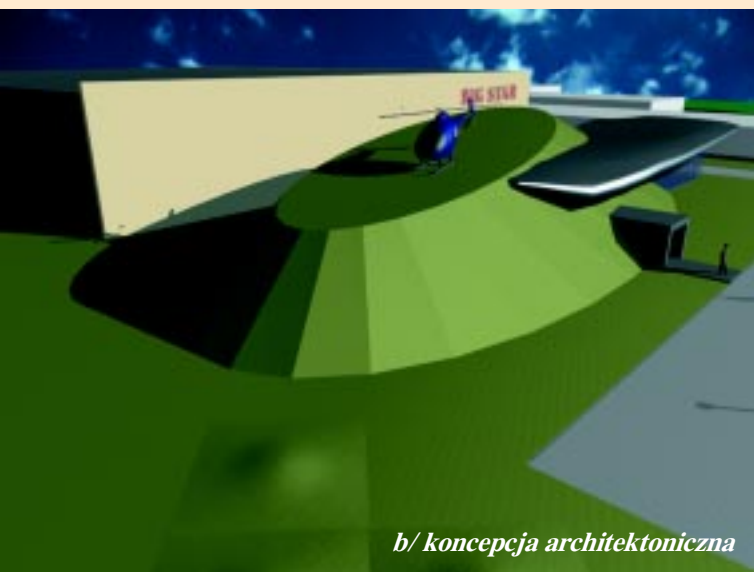
Koncepcja architektoniczna obiektu*

Budynek sklepu jest jednym z elementów kompozycyjnych całości założenia przestrzennego opisywanej lokalizacji. Jest on uzupełnieniem przestrzeni przed ścianą budynku biurowo-magazynowego. Aranżuje on tę przestrzeń i poprzez niekonwencjonalną architekturę nadaje jej nowy wymiar (Fot. 1.a).

** Autorem projektu architektonicznego jest
dr inż. arch. Sławomir Rosolski*

a/ założenie przestrzenne

b/ koncepcja architektoniczna

Fot. 1. Sklep przyzakładowy firmy BIG STAR Ltd.

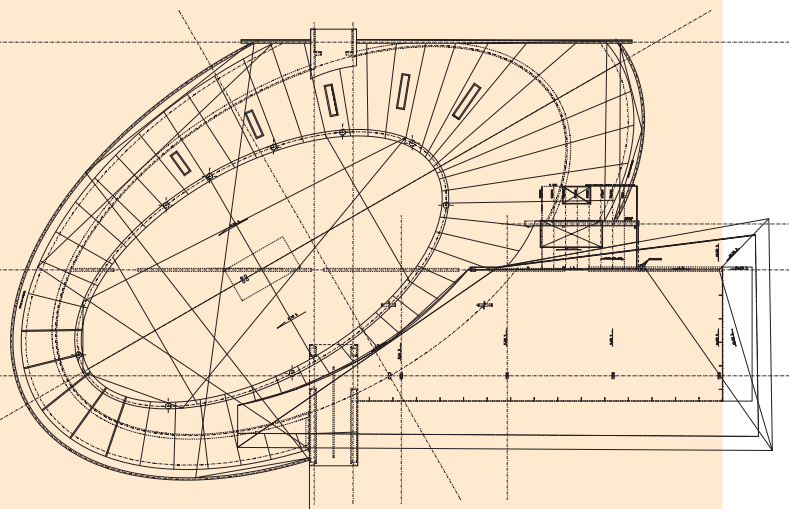
Architektura zewnętrzna kopca ziemi przenikającego się z „niepodpartym” dachem jest maksymalnie uproszczona i wynika z istniejącej kompozycji przestrzeni, nawiązując do istniejących „górek”, które kształtują otoczenie. Kopiec jest uformowany w regularny ścięty stożek, który jest zaaranżowany jako lądowisko helikopterów. Dach nad sklepem został zaprojektowany w formie skrzydła z blachy aluminiowej. Przenika ono do wnętrza aranżując sufit - jest to element jednoznacznie spinający wnętrze z zewnątrz budynku (Fot. 1.b i 2).

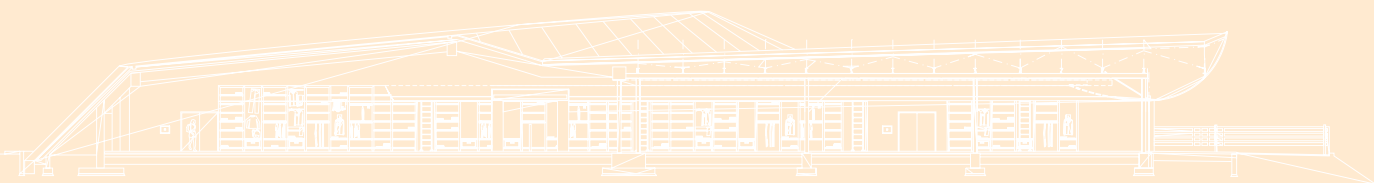
Fot. 2.
Styk „skrzydła” z częścią wystawienniczą

Przyjęty układ konstrukcyjny

Przyjęte rozwiązanie architektoniczne i rozdział funkcji obiektu na część handlowo-magazynową i część wystawienniczo-reklamową spowodowały zastosowanie różnych układów konstrukcyjnych. Dało to możliwość uzyskania znacznego przeszklenia i otrzymania efektu wcinającego się „niepodpartego” skrzydła samolotowego w bryłę główną budynku (Fot. 2). W części handlowo-magazynowej przyjęto konstrukcję żelbetową o układzie płytowo-żebrowym. Dzięki temu uzyskano efekt jednolitej bryły w kształcie betonowego sarkofagu. Podstawowym układem nośnym jest zespół żebier w rozstawie ok. 2,5 m, opartych na pierścieniu wieńczącym i podciągu lub ścianie obwodowej. Na układzie żebier jest oparta nośna płyta żelbetowa o grubości 0,1 m. Całkowita wysokość konstrukcji przekrycia nie przekracza 0,5 m. Układ żebrowy kopuły przechodzi w układ ścianowy (Rys. 3, 4).

Rys. 3. Rzut układu konstrukcyjnego

Rys. 4. Przekrój analizowanego obiektu

Środkowy układ podporowy części handlowo-magazynowej stanowią żelbetowe monolityczne słupy o przekroju kołowym i o średnicy 0,50 m. Obwodową ścianę wsporczą przyjęto jako żelbetową ścianę monolityczną grubości 0,40 m, a poprzeczną ścianę nośną przyjęto jako żelbetową ścianę monolityczną grubości 0,25 m. Strefę wejścia głównego zaprojektowano w postaci tunelu o ścianach murowanych gr. 0,38 m z bloków betonowych obłożonych granitem.

W trakcie realizacji przeanalizowano trzy technologie realizacji tworzącej stożka sarkofagu: jedna technologia monolityczna i dwie prefabrykowane. W efekcie końcowym zrealizowano drugą technologię

prefabrykowaną opartą na przegubowym zamocowaniu prefabrykowanych żeber do monolitycznej belki pierścieniowej. Jako płytę nośną całej części żelbetowej obiektu przyjęto płytę monolityczną, częściowo prefabrykowaną na bazie płyt stropowych *Filigran*, o grubości 0,10 m. Płyta pracuje w układzie wolno podpartym jako jednokierunkowo zginana oparta liniowo na belkach żelbetowych (żebra, belka pierścieniowa, podciąg obwodowy - ściana obwodowa). Zastosowano zmienną rozpiętość płyt, przy maksymalnej wartości 2,60 m.

Realizację założonego układu konstrukcyjnego przedstawia fot. 5.

Fot. 5. Realizacja konstrukcji sklepu przykładowego firmy BIG STAR Ltd. a/ realizacja głównego pierścienia nośnego, b/ montaż żeber ukośnych (pobocznic), c/ montaż stropów *Filigran*, d/ ogólny widok głównego układu konstrukcyjnego

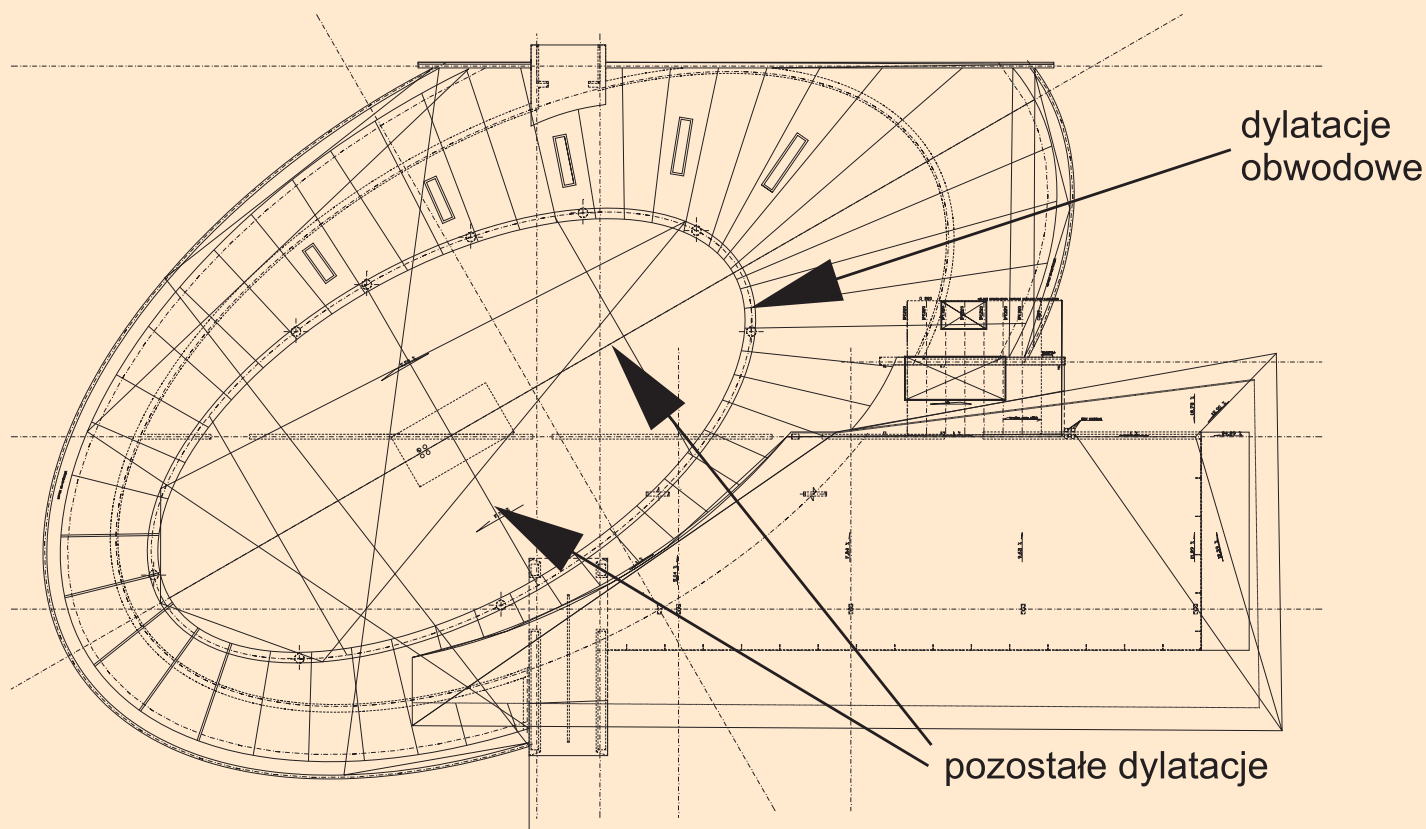
Zastosowane rozwiązanie dachu

Płytę dachową przyjęto jako płytę żelbetową monolityczną o grubości 0,05 m zbrojoną dwukierunkowo. Połączenie płyty stropowej z płytą dachową wykonano za pomocą ceowników zimnogiętych [220 x 50 x 3 ze stali ocynkowanej. Przyjęto 4 dylatacje obwodowe układu nośnego o szerokości 0,02 m, wypełnione styropianem. Dodatkowo w ten sam sposób zdylatowano obwodową ścianę wsporczą. Podział dylatacyjny płyty dachowej wierzchniej pokrywa się z układem koryt odwadniających (Rys. 6).

Często stosowana jest do uszczelniania piwnic i fundamentów budowli nowowznoszonych, uszczelniania basenów i zbiorników wodnych oraz w oczyszczalniach ścieków. W przypadku uszkodzenia jest bardzo łatwa do naprawy.

Ze względów konstrukcyjnych i zastosowania pełnej wentylacji mechanicznej obiektu, przyjęto rozwiązanie dachu w formie stropodachu pełnego.

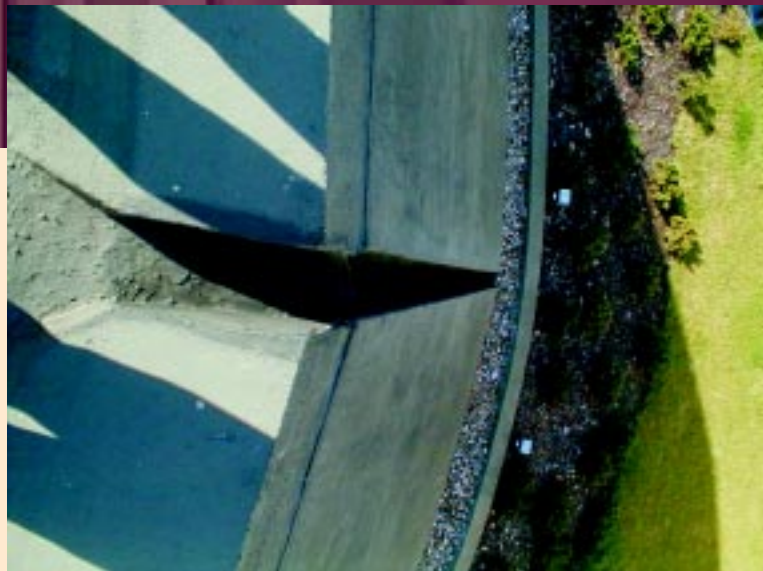
Było to pierwsze tak nietypowe zastosowanie tego produktu. W związku z tym należało opracować cały proces technologiczny, który uwzględniałby wykonanie powłoki zewnętrznej odpornej na takie od-

Rys. 6. Projektowany układ dylatacji dachu

W związku z tym, że architektonicznie (kształt, kolor, tekstura) budynek miał przypominać kopiec z ziemi, należało tak dobrać rodzaj pokrycia dachowego, aby mogło ono symulować przyjęte założenie architektoniczne. Z powyższych względów podjęto decyzję wykonania pokrycia dachowego z cienkowarstwowej powłoki cementowej (*Aquafin 2K* firmy *Schomburg*). Jest to elastyczna cienkowarstwowa zaprawa cementowa służąca do uszczelniania budowli inżynierskich i odporna na czynniki mechaniczne.

działania zewnętrzne, jak: deszcz, śnieg, grad, wiatr i nadmierne nasłonecznienie, a także możliwość poruszenia się po nim obsługi technicznej. Przeprowadzono niezbędne analizy i przyjęto rozwiązania szczególne dla tzw. „słabych miejsc”, którymi były dylatacje, styk dwóch rodzajów dachu (kopca i skrzydła) oraz styk szczytu płyty dachowej z poboczną (koryto obwodowe), a także strefa koryta dolnego, które musiało zebrać wodę z dachu i pobocznic (Fot. 7, 8).

Fot. 7, 8. Wykonane dylatacje w strefie pobocznicy i w strefie styku koryt

Odwodnienie dachu zrealizowane zostało poprzez pochylenie płyty górnej i odprowadzenie wody deszczowej do koryt głównych i pośrednich. Całość wody deszczowej odprowadzona została do koryta obwodowego u spodu pobocznicy stożka. Pierwszy wariant odprowadzenia wód opadowych z dolnego koryta, który wynikał ze względów architektonicznych, zakładał odprowadzenie na bazie drenażu opaski żwirowej. Jednakże ze względów funkcjonalnych zastosowano odprowadzenie dna na bazie kratki odpływowych z koszem wewnętrznym i kanalizacją deszczową.

Podsumowanie

Przyjęte nietypowe zastosowanie hydroizolacji powłokowej jako wielofunkcyjnego pokrycia dachowego i „piątej elewacji”, spełniło założenia projektowe (Fot. 9).

Fot. 10, 11. Widok wykonanego pokrycia dachowego

Fot. 9. Sklep przyzakładowy firmy BIG STAR Ltd. - widok w nocy

W wyniku zrealizowania pokrycia dachowego w systemie cienkowarstwowej modyfikowanej powłoki cementowej otrzymano zamierzony efekt ziemnego kopca (Fot. 10, 11).

W trakcie realizacji nie uniknięto jednak dodatkowych niespodzianek, wynikających z nadmiernej odkształcalności płyty górnej. Było to jednak efektem niedostosowania się wykonawcy do narzuconej szczegółowej technologii realizacji obiektu. Po wykonaniu dodatkowych dylatacji i osuszenia termoizolacji z wilgoci technologicznej, analizowany obiekt w pełni spełnia swoje zadania.

POZWÓL SŁOŃCU PRACOWAĆ DLA CIEBIE

*Mgr inż. Piotr Napierała
specjalista ds. fizyki budowli
COBR PEWB Metalplast*

Słońce jest podstawowym źródłem energii dla naszej planety. Przed milionami lat energia ta docierając do ziemi została uwieczniona w węglu, ropie naftowej, gazie ziemnym itp. Dzisiaj paliwa te określane są jako konwencjonalne. Również słońcu zawdzięczamy energię jaką niesie ze sobą wiatr czy fale morskie. Co najmniej od trzydziestu lat, istnieją techniki wykorzystania energii słonecznej do ogrzewania i oświetlenia. W dzisiejszych czasach gdy ceny energii rosną a jej zasoby wyczerpują się warto przyjrzeć się jak w praktyczny sposób można sprowadzić więcej energii słonecznej do naszego domu.

Znanych jest kilka metod konwersji promieniowania słonecznego na energię użyteczną, jedną z nich jest wykorzystywana przez rośliny przemiana fotochemiczna.

Konwersja fototermiczna - kolektory słoneczne

Najbardziej popularną metodą wykorzystania energii słonecznej w Polsce są kolektory słoneczne. Są to urządzenia, które pochłaniają ciepło promieniowania słonecznego i przekazują je do cieczy, która przez nie przepływa. Kolektory składają się z absorbera, czyli metalowej płyty z przymocowanymi rurkami, przez które przepływa ciecz. To właśnie absorber nazywamy „sercem” kolektora słonecznego, a w szczególności jego powierzchnia, która pochłania promieniowanie słoneczne. Obecnie stosowane nowoczesne powłoki pozwalają zwiększyć wydajność kolektorów słonecznych. Instalacja solarna stanowi zespół dobranych do siebie urządzeń takich jak: kolektory słoneczne, urządzenia sterujące - zabezpieczające i pojemnościowe zasobniki wody użytkowej. Kolektory słoneczne najczęściej stosuje się do ogrzewania ciepłej wody użytkowej (czyli tej, w któ-

rej się myjemy). Zasada działania tego układu jest prosta. Gdy temperatura na kolektorach jest wyższa od temperatury wody w zbiorniku, sterownik załącza pompę, która tłoczy ciecz przez kolektory słoneczne i wymiennik ciepła w zasobniku przekazując ciepło. Gdy temperatura w obu miejscach się wyrówna, sterownik wyłącza pompę, by załączyć ją ponownie, gdy słońce nagrzeje znów kolektory.

Konwersja fotowoltaiczna - moduły fotowoltaiczne

Moduły fotowoltaiczne przemieniają światło słoneczne bezpośrednio w energię elektryczną. Moduły składają się z kilkudziesięciu połączonych ze sobą ogniw fotowoltaicznych, wykonanych z półprzewodnika, najczęściej krzemu. Z chwilą gdy do modułów dołączone są urządzenia i pada na nie światło słoneczne, następuje przepływ prądu. Instalacja fotowoltaiczna może zasiląć część lub całość budynku. Może być podłączona za pomocą specjalnego falownika do sieci energetycznej - w tym przypadku nadmiar wyprodukowanej przez moduły energii można sprzedać do sieci publicznej, a w przypadku niedoborów również pobrać odpowiednią jej ilość. Bardziej skomplikowane są instalacje autonomiczne, które mają na celu zasilić obiekty nie połączone z siecią. W instalacjach takich oprócz modułów fotowoltaicznych, występują akumulatory (przechowuje się w

nich energię przeznaczoną do zużycia po zmroku, a także zapas na pochmurne dni).

Bezpośrednie wykorzystanie promieni słonecznych do doświetlania pomieszczeń

Świetlik rurowy został opracowany specjalnie z myślą o doświetlaniu dowolnie zlokalizowanych pomieszczeń naturalnym światłem słonecznym. Kopuła sferyczna umieszczona na dachu zbiera światło słoneczne ze wszystkich stron, nawet w dni pochmurne. Następnie światło wędruje rurą światłonośną i natrafia na rozpraszacz, który łagodzi jaskrawość światła i rozprowadza je po pomieszczeniu. Świetlik z giętką rurą światłonośną umożliwia omijanie przeszkód konstrukcyjnych w budynkach. Opatentowana technologia świetlika wywodzi się z amerykańskiego programu kosmicznego. Świetliki dostarczają w słoneczny dzień, w zależności od modelu, do pomieszczenia od 6000 do 10.000 lumenów światła (dla porównania tradycyjna 100 watowa żarówka tylko ok. 1200 lumenów). Są praktycznie niezniszczalne (żywność tradycyjnej żarówki to ok. 2000 godzin), a po ich zamontowaniu nie ma już dodatkowych opłat za eksploatację.

**Wielkopolska
Okręgowa
Izba Inżynierów
Budownictwa
uprzejmie zaprasza
na spotkanie
z okazji**

**DNIA
INŻYNIERA
BUDOWNICTWA**

które odbędzie się 25 stycznia
2005 roku, w godz. 11.00-14.00
w pawilonie 5,
sala WTC na terenie
Międzynarodowych Targów
Poznańskich

Tematy referatów:

- Wzajemne uznawanie kwalifikacji
w Unii Europejskiej
- prof. dr hab. inż. Zbigniew Grabowski
- Procesy wdrażania zrównoważonego
rozwoju w budownictwie
- prof. dr hab. inż. arch. Maria Stawicka-
Wałkowska
- Energia odnawialna - przyszłość od zaraz
- prof. dr hab. inż. Tadeusz Biliński
- Rola i stan budowlı piętrzących wodę
w Polsce
- prof. dr inż. Jan Zieliński
- Prawne i finansowe bariery rozwoju sieci
drogowej w Polsce
- prof. dr hab. inż. Leszek Rafalski

WARUNKI

BEZPIECZNEGO UŻYTKOWANIA OBIEKTÓW BUDOWLANYCH ZAWIERAJĄCYCH AZBEST I USUWANIA WYROBÓW Z AZBESTEM

Mgr inż. Konrad Ochociński
Wojewódzki Inspektorat Nadzoru
Budowlanego w Poznaniu

W dniach 9 i 10 września 2004 r. w Krakowie Wydział Inżynierii Materiałowej i Ceramiki Akademii Górniczo - Hutniczej przeprowadził szkolenie wynikające z przyjętego w dniu 14 maja 2002 r. Rządowego „Programu usuwania azbestu i wyrobów zawierających azbest stosowanych na terytorium Polski”, w tym również wynikające z rozporządzenia Ministra Gospodarki Pracy i Polityki Społecznej z 2 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobów i warunków bezpiecznego użytkowania i usuwania wyrobów zawierających azbest (Dz. U z 2004 r., Nr 71, poz. 649). Problematyka szkolenia, wynikająca z realizacji ustaleń planu pracy Rady Programowej ds. realizacji ww. Rządowego Programu, obejmowała: „*Warunki bezpiecznego użytkowania obiektów budowlanych zawierających azbest i usuwania wybranych wyrobów zawierających azbest*”, a referentami byli przedstawiciele ITB, AG-H, GINB, Ministerstwa Środowiska, Ministerstwa Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej. Uczestnicy szkolenia brali również udział w zajęciach praktycznych polegające na identyfikacji materiałów zawierających azbest oraz identyfikacji rodzaju azbestu zastosowanego do produkcji wyrobów budowlanych.

Wprowadzenie

Azbest znany jest od kilku tysięcy lat, jednakże jego szerokie zastosowanie nastąpiło w wyniku rewolucji przemysłowej w okresie ostatnich 100 lat. W Europie azbest wydobywano co najmniej od wczesnego średniowiecza na terenach współczesnej Francji, Hiszpanii, Portugalii, Czech, Finlandii, Szwajcarii. Obecnie kopalnie te są nieczynne. Z uwagi na swoje liczne zalety, jak odporność na wysokie temperatury, na działanie mrozu, odporność na działanie kwasów, substancji żrących, elastyczność i dobre własności mechaniczne oraz małe przewodnictwo cieplne wykorzystywany był chętnie jako cenny surowiec także w Polsce. Ma więc azbest niemal prawie same zalety gdyby nie jedna dyskwalifikująca go wada - ma on własności nowotworowe. W Polsce podobnie jak w innych krajach Europy azbest stosowany był w produkcji wielu wyrobów przemysłowych, lecz przede wszystkim (około 85%) do produkcji wyrobów budowlanych. W wyrobach tych jako dodatek używany był azbest chryzotylowy o włóknach długich i miękkich, jednak okresowo stosowano kilku-

procentowe dodatki azbestu krokidolitowego i amozytowego (ostatnie dwa uznawane są za szczególnie niebezpieczne z uwagi na ich krótkie i twarde włókna). Dokonana w Polsce analiza prowadzi do wniosków, że największe zapotrzebowanie po roku 1950 występowało na płyty azbestowo-cementowe, których szacunkowo na dachach i elewacjach (głównie budynków inwentarskich i gospodarczych) obecnie znajduje się około miliarda czterystu milionów metrów kwadratowych, z czego zabudowanych jest: w miastach - około 400 mln

metrów kwadratowych oraz na wsiach - około jednego miliarda metrów kwadratowych. Pozostałe największe rozmieszczenie wyrobów zawierających azbest przypada na instalacje przemysłowe i energetykę w takich budowach i elementach jak: kominy i kanały dymowe, chłodnie kominowe i wentylatorowe. Aby obraz był pełny, należy uwzględnić jeszcze około 600 tys. ton na wbudowane rury i kształtki azbestowo-cementowe.

Szkodliwość azbestu dla zdrowia ludzkiego

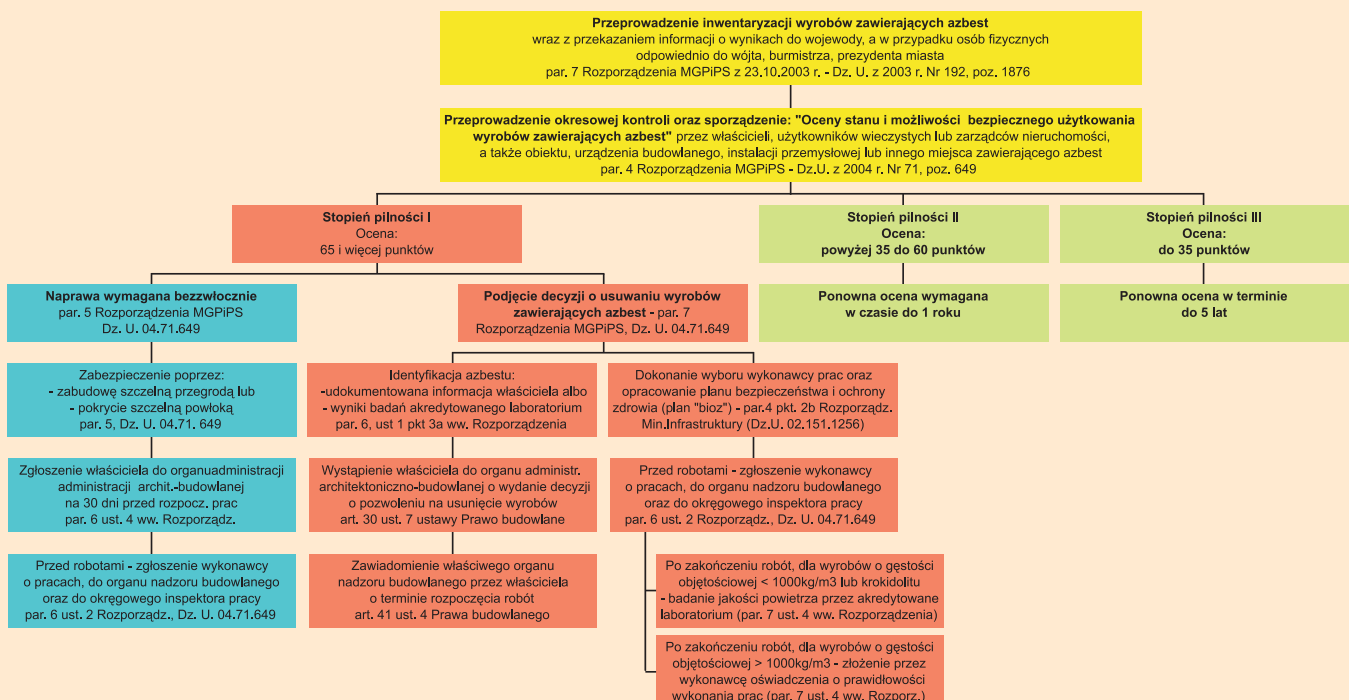
Azbest jest nazwą handlową grupy minerałów włóknistych, które pod względem chemicznym są uwodnionymi krzemianami magnezu, żelaza, wapnia i sodu. Chorobotwórcze działanie azbestu powstaje w wyniku wdychania włókien, zawieszonych w powietrzu. Dopóki włókna nie są uwalniane do powietrza i nie występuje ich wdychanie, wyroby z udziałem azbestu nie stanowią zagrożenia dla zdrowia. Na występowanie i typ patologii wpływa rodzaj azbestu, wymiary tworzących go włókien i ich stężenie oraz czas trwania narażenia. Największe zagrożenie stanowią włókna respirabilne, to znaczy takie, które mogą występować w trwałej postaci w powietrzu i przedostając się z wdychanym powietrzem do pęche-

ryków płucnych gdzie kumulują się w tkankach płuc, powodując chorobę prowadzącą do raka płuc, międzybłoniaka opłucnej czy azbestozy. Przy czym najgroźniejszymi są włókna krótkie, gdyż najszybciej powodują zmiany nowotworowe. Włókna długie częściej osadzają się w górnych drogach oddechowych, ale i one w skrajnie niekorzystnych przypadkach mogą prowadzić np. do raka krtani. Dopuszczalne stężenie pyłu azbestu w powietrzu atmosferycznym w Polsce wynosi 1000 włókien/m³ powietrza w pomiarach 24-godzinnych.

Regionami, które nagromadziły najwięcej wyrobów zawierających azbest są województwa: mazowieckie - ok. 3 mln ton, lubelskie - ok. 2 mln ton, w czołówce znajdują się także województwa: podlaskie, łódzkie, małopolskie i wielkopolskie - po ok. 1 mln ton. Najmniej wyrobów azbestowo-cementowych znajduje się w województwach: opolskim i lubuskim - poniżej 330 tys. ton. Przeprowadzone badania kontrolne środowiskowych stężeń włókien azbestu w aglomeracjach wielkomiejskich wykazały najwyższe, ponadnormatywne stężenia przy węzłach komunikacyjnych zlokalizowanych w Warszawie, Katowicach i Łodzi.

Najogólniej ujmując zagrożenia azbestem występują w związku z jego pyleniem - w coraz większym stopniu - z uszkodzonych powierzchni płyt na

PROCEDURA DOTYCZĄCA OBOWIĄZKÓW PRZY ZABEZPIECZANIU LUB USUWANIU WYROBÓW ZAWIERAJĄCYCH AZBEST

groźeniu ze strony ww. rur zlokalizowanych pod ziemią, za wyjątkiem rejonów charakteryzujących się występowaniem szkód górniczych.

Bezpieczne postępowanie z wyrobami zawierającymi azbest

Na wstępie należy podkreślić, że usuwanie w sposób niewłaściwy płyt azbestowo-cementowych np. z elewacji, lub dachów stanowi często większe zagrożenie uwalniania się włókien azbestowych do otoczenia, niż pozostawienie tych wyrobów, gdy są w dobrym stanie technicznym, bądź ich zabezpieczenie przez pokrycie ich powierzchni szczelną powłoką z głęboko penetrujących środków wiążących azbest i posiadających odpowiednią aprobatę techniczną. Jednak w przypadku gdy stan techniczny wyrobów wskazuje na konieczność ich pilnego usunięcia, wówczas usuwający (najczęściej firma specjalistyczna) musi spełnić szereg rygorystycznych wymogów podczas całego procesu demontażu. Równie szczegółowo określone zostały: sposób pakowania, oznakowania, transportu i składowania wyrobów i odpadów zawierających azbest.

Powyższe wymagania zostały określone w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 2 kwietnia 2004 r. w sprawie sposobów i warunków bezpiecznego użytkowania i usuwania wyrobów zawierających azbest (Dz. U. z 2004 r., Nr 71, poz. 649). Jest to nowy akt prawny, który uchyla obowiązujące dotąd rozporządzenie i nakłada na właścicieli, użytkowników wieczystych lub zarządców nieruchomości obowiązek przeprowadzenia kontroli stanu tych wyrobów w terminach wynikających z oceny stanu tych wyrobów. Z dokonanych ocen wynikać będzie jeden z trzech stopni pilności postępowania z tymi wyrobami. Pierwsza taka kontrola powinna zostać przeprowadzona w terminie 6-ciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. W/w podmioty zostały zobowiązane, aby drugi egzemplarz tej oceny przekazywały właściwemu organowi nadzoru budowlanego, w terminie 30 dni od daty jej sporządzenia. W załączniku nr 1 do cytowanego rozporządzenia ustawodawca opublikował wzór protokołu służącego ocenie ww. wyrobów.

Mając świadomość, że azbest jest niezniszczalny, jedyną metodą unieszkodliwienia odpadów i wyrobów z jego udziałem jest ich składowanie. Z danych Ministerstwa Gospodarki i Pracy wynika, że odpady azbestowe w ilości 15,5 mln. ton będą wymagały 84 składowisk o powierzchni 1 ha, 2 ha i 5 ha. Wyboru miejsc lokalizacji składowisk należy dokonywać w oparciu o wytyczne zawarte w dyrektywie 99/31/WE w sprawie składowania odpadów oraz rozporządzenia Mini-

dachach i elewacjach budynków. Podobnego charakteru zagrożenie stanowią kominy przemysłowe. W Polsce tych o wysokości ponad 100 metrów jest około 2 tysięcy, i w większości z nich szczeliny dylatacyjne były uszczelniane sznurem azbestowym. Na obecną chwilę w około 25% kominów tego azbestu już nie ma, bo w czasie eksploatacji został on stamtąd wdmuchany. Często azbest w postaci tych najbardziej groźnych „wyrobów miękkich” spotykany jest np. jako izolacja ze sznura azbestowego w elektrociepłowniach, jako uszczelki w wyrobach wentylacyjnych, urządzeniach grzewczych (np. piecach akumulacyjnych zapleczy budowy), bądź na ciepłociągach lub rurach ciepłowniczych w budynkach mieszkalnych. Rury te owinięto sznurem azbestowym, a następnie osłonięto folią aluminiową lub izolacją z wełny mineralnej. Taki rodzaj zagrożenia emisją włókien elementarnych azbestu musi budzić najwyższy niepokój, gdyż dotyczy często dużych skupisk ludzkich.

Jednocześnie dla kontrastu uzmysłowiono słuchaczom szkolenia, że brak jest natomiast dowodów świadczących o szkodliwości azbestu dla układu gastrycznego człowieka. Przykładem jest azbest spożyty w wodzie, gdzie zarówno raport WHO jak i stanowisko Państwowego Zakładu Higieny są w tej sprawie jednoznaczne. Dlatego zastępowanie rur azbestowo-cementowych w instalacjach ziemnych wyrobami bezazbestowymi powinno następować sukcesywnie, w miarę technicznego zużycia lub w przypadku woli wymiany na rury bezazbestowe. Trudno bowiem mówić o jakimkolwiek za-

stra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów (Dz. U. z 2003 r., Nr 61, poz. 549). Ilość składowisk potrzebnych w danym województwie oraz ich lokalizacja zależą będzie od decyzji organów samorządu powiatowego i gminnego. Jako optymalna głębokość składowania przyjęto 8 m warstwowo układanych opakowanych odpadów, które po wypełnieniu składowiska przysypywane są 2 m warstwą gruntu. W województwie wielkopolskim przyjmującymi odpady zawierające azbest są następujące składowiska: Pasięka gm. Trzemeszno, zarządzane przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe „IZOPOL” S.A. Trzemeszno, ul. Gnieźnińska 4; Konin ul. Sulańska 11; Goranin, pow. koniński, zarządzane przez Przedsiębiorstwo Gospodarki Odpadami EKOSERWIS s. c., Wołomin ul. Partyzantów 38.

Prowadzący szkolenie nie kryli rozczarowania faktem, iż po sześciu latach obowiązywania ustawy o zakazie stosowania wyrobów budowlanych zawierających azbest oraz pięciu latach obowiązywania przepisów wykonawczych, w dalszym ciągu słaba jest znajomość tych przepisów przez właścicieli i zarządców obiektów budowlanych. Częste zaniedbanie dokonywania ww. ocen wynika z zaprzestania użytkowania obiektu, co może prowadzić do wystąpienia zagrożenia. Klasycznym przykładem są wodociągi z rur azbestowych, które po zaprzestaniu eksploatacji wysychają, co stanowi rozpoczęcie procesu uwalniania się z ich powierzchni włókien azbestowych. Również niekorzystnie przedstawia się sprawa zakresu i ilości dokonania bezzwłocznych napraw lub eliminowania z obiektów budowlanych wyrobów budowlanych zawierających azbest – obowiązki te wykonano zaledwie w około 9,5%, a na główną zgłaszaną przyczynę wskazuje się niedobór niezbędnych środków finansowych.

W sposób szczegółowy dokonano analizy czynników powodujących degradację powłok wyrobów zawierających azbest. Główną przyczyną są uszkodzenia mechaniczne, gdzie podczas łamania płyt występuje największe ryzyko emisji azbestu. Drugim czynnikiem odsłaniania i uwalniania się włókien azbestu jest korozja powierzchni tych wyrobów. Na skalę tego zjawiska wpływ ma m. in. występowanie kwaśnych deszczów, a szczególnie intensywność ich oddziaływania (a więc ich skład, a przede wszystkim pH) oraz np. niesiona wiatrem agresywna słona woda. Jednocześnie z przekazanych informacji wynika, że w dalszym ciągu część organów samorządowych w Polsce dysponuje jedynie częściowymi danymi o ilości wyrobów azbestowych zastosowanych na ich terenie oraz o stanie zużycia tych wyrobów. W przewyciężeniu tego pomóc ma bardziej rygorystyczna realizacja przyjętego w dniu 14 maja 2002 r. przez Radę Ministrów „Programu...”. Zawiera on m. in. również harmonogram realizacji zadań w latach: 2003-2012 i w latach: 2013-2022, które zostały nałożone na właścicieli obiektów (w tym odrębnie na właścicieli składowisk odpadów) oraz organów administracji publicznej: rządowej i samorządowej, a także określono jednostki sprawujące nadzór nad przebiegiem realizacji tych zadań.

KOMENTARZ

DO NAJNOWSZEJ NOWELIZACJI WARUNKÓW TECHNICZNYCH JAKIM POWINNY ODPOWIADAĆ BUDYNKI

Mgr inż. Przemysław G. Barczyński

Z dniem 27.05.2004 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 7.04.2004 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 75, poz. 690 z późn. zmianami). W stosunku do obowiązujących od 16.12.2002 r. nowych warunków technicznych, powyższa nowelizacja wprowadziła ponad 50 zmian przepisów, z których zdecydowana większość ma charakter redakcyjnych korekt bez istotnego znaczenia merytorycznego. Potrzebę wprowadzenia niektórych zmian spowodowało wejście w życie 11 lipca 2003 r. nowej ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 80, poz. 717) oraz znowelizowanie w 2003 r. i 2004 r. przepisów ustawy Prawo budowlane z dnia 7 lipca 1994 (jedn. tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 207, poz. 2016, zm. w Dz. U. z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 92, poz. 881, Nr 93, poz. 888, Nr 96, poz. 959).

Nowelizacją z 7.04.2004 r. objęte zostały wszystkie 24 definicje prawne pojęć określonych w §3 tego rozporządzenia. Treść tych definicji została poprawiona pod względem stylistycznym i dostosowana do nowych wymagań redakcyjnych. Celem zmian formalnoprawnych jest dalsze ujednoczenie pojęć oraz wyeliminowanie niejasności. Niektóre jednak zmiany definicji są nieuzasadnione. Niepotrzebnie została uproszczona druga część definicji zabudowy jednorodzinnej, którą stanowi obecnie jeden budynek mieszkalny jednorodzinny lub zespół takich budynków wraz z budynkami garażowymi i gospodarczymi. Uproszczenie to polega na odstąpieniu od warunku, aby powyższe budynki garażowe i gospodarcze były przeznaczone dla potrzeb rodzin mieszkających w tych budynkach jednorodzinnych, co stwarza możliwość wprowadzenia na teren zabudowy jednorodzinnej obiektów uciążliwych dla otoczenia. Do kondygnacji, tak jak dotychczas, zaliczono również poziomą część budynku stanowiącą przestrzeń na urządzenia techniczne, podnosząc jej minimalną wysokość w świetle z 1,9 m do 2,0 m (rys.1). Przy czym wysokość kondygnacji mierzy się obecnie pomiędzy górnymi powierzchniami stropów, a nie podłogami tych stropów, co jest sprzeczne z zasadą mierzenia wysokości kondygnacji w/g normy PN-ISO 9836:1997.

Z kolei definicja kondygnacji nadziemnej została zmieniona w sposób niejednoznaczny, gdyż wprowadzono zasadę, że górna powierzchnia stropu lub warstwy wyrównawczej podłogi na gruncie najniżej położonej kondygnacji nadziemnej nie może znajdować się poniżej poziomu projektowanego lub urządzonego terenu, przy jednoczesnym pozostawieniu bez zmiany definicji kondygnacji podziemnej, której więcej niż połowa wy-

sokości w świetle ze wszystkich stron budynku powinna znajdować się poniżej poziomu tego terenu. Przy tak sformułowanych definicjach, kondygnacja której mniej niż połowa wysokości w świetle jest zagłębiona poniżej poziomu przylegającego terenu, nie jest ani kondygnacją podziemną ani nadziemną. Powstała tu więc luka w kwalifikowaniu usytuowanych w ten sposób kondygnacji, co zostało wykazane na rys. 1 i 2.

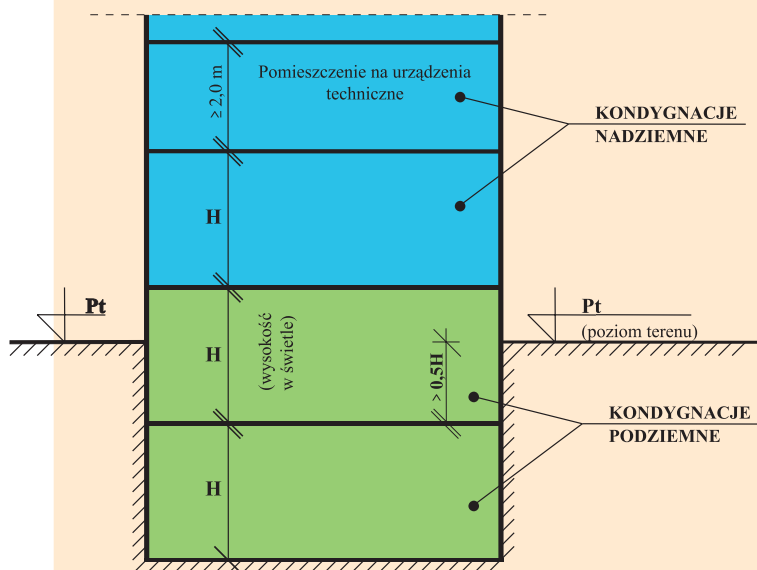
Z definicji piwnicy, którą stanowi kondygnacja podziemna lub najniższa nadziemna, bądź ich część, w których poziom podłogi co najmniej z jednej strony budynku znajduje się poniżej poziomu terenu, został wyeliminowany warunek, aby była ona przeznaczona wyłącznie na pomieszczenia gospodarcze lub techniczne. Zmiana ta spowoduje możliwość zakwalifikowania do piwnic kondygnacji zawierających pomieszczenia przeznaczone na pobyt ludzi. Ponadto zupełnie niepotrzebnie zmieniono numerację sześciu definicji pojęć zawartych w §3 omawianego rozporządzenia.

Natomiast słusznie zaliczono do budynku mieszkalnego jedynie budynek mieszkalny wielorodzinny i jednorodzinny (poprzednio również budynek mieszkalny w zabudowie zagrodowej). Z tej klasyfikacji wynika jednoznacznie, że budynkiem wielorodzinnym jest każdy budynek mieszkalny nie będący budynkiem jednorodzinny, który został zdefiniowany w art. 3 pkt 2a ustawy Prawo budowlane, jako służący zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych budynek wolnostojący albo budynek w zabudowie bliźniaczej, szeregowej lub grupowej, stanowiący konstrukcyjnie samodzielną całość, w którym dopuszcza się wydzielenie nie więcej niż dwóch lokali mieszkalnych albo jednego lokalu mieszkalnego i lokalu użytkowego o powierzchni całkowitej nie przekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku. Powyższe definicje nie są jednak w sposób jednoznaczny dostosowane do podziału budynków mieszkalnych w/g Polskiej Klasyfikacji Obiektów Budowlanych.

Nowa definicja lokalu użytkowego różni się od poprzedniej tym, że nie może już nim być część budynku lub cały budynek, lecz wyłącznie jedno pomieszczenie lub zespół pomieszczeń wydzielone stałymi przegrodami i nie będące mieszkaniem, pomieszczeniem technicznym lub gospodarczym. W całości inny sposób zredagowano przepisy §12 określające zasady sytuowania budynku w stosunku do granicy z sąsiednią działką budowlaną, w przypadku gdy z przepisów odrębnych oraz przepisów rozporządzenia dotyczących w szczególności oświetlenia dziennego pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi (§13) nasłonecznienia określonych pomieszczeń (§60) i bezpieczeństwa pożarowe-

go (§271 i §273), nie wynikają bardziej rygorystyczne wymagania w tym zakresie.

Najbardziej zmienione zostały przepisy dopuszczające w określonych sytuacjach usytuowanie ściany budynku bez otworów okiennych lub drzwiowych w odległości mniejszej niż 3,0 m, lecz nie mniejszej niż 1,5 m od granicy z sąsiednią działką oraz bezpośrednio przy tej granicy. Zastosowanie powyższych odległości jest możliwe wówczas, gdy wynikają one z ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (dotychczas ustaleń decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu), a także gdy rozmiary działki uniemożliwiają zachowanie minimalnej odległości 3,0 m od granicy tej działki (nowy przepis). Warunki te nie są wymagane, jeżeli na sąsiedniej działce istnieje już budynek ze ścianą bez otworów okiennych lub drzwiowych w odległości od 1,5 m do 3,0 m od granicy działki lub bezpośrednio przy tej granicy. Wówczas zgodnie z §12 ust. 4 można usytuować odpowiednio w takiej samej odległości od granicy działki lub bezpośrednio przy tej granicy ścianę projektowanego budynku, pod warunkiem że przepisy odrębne nie będą stanowiły inaczej. Zrezygnowano tu niestety z dotychczasowego dodatkowego warunku, polegającego na tym, aby gabaryty projektowanego budynku w odległości do 3,0 m od granicy działki nie przekraczały gabarytów budynku istniejącego na sąsiedniej działce. Przepisy te stosowane są również w sytuacji, gdy dla budynku na sąsiedniej działce wydano pozwolenie na budowę. Powyższa zmiana oznacza, że do istniejącego budynku usytuowanego bezpośrednio przy granicy działki, może przylegać nowoprojektowany budynek posiadający wysokość i długość przekraczającą gabaryty istniejącego na sąsiedniej działce budynku, co może stwarzać pewne problemy architektoniczne, techniczne i użytkowe.

Rys. 1

Kolejne złagodzenie warunków technicznych określonych w §12 polega na zwiększeniu dopuszczalnego wysięgu okapu i gzymsu budynku z 0,5 m do 0,8 m, a balkonu i galerii z 1,0 m do 1,3 m oraz szerokości tarasu, schodów wewnętrznych, pochylni i rampy z 1,0 m do 1,3 m. Wymiary tych elementów architektonicznych, z których wyeliminowano werandy, nie powodują zmniejszenia wymaganej minimalnej odległości ściany budynku z otworami lub bez od granicy z działką sąsiednią (odpowiednio 3,0 m i 4,0 m)

W następnym przepisie §12 ust. 7 zaostrzono warunki dot. usytuowania budynków inwentarskich i gospodarczych ze ścianą z otworami okiennymi lub drzwiowymi poprzez przyjęcie, że ich min. odległość od przeciwległej ściany budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego i użyteczności publicznej na sąsiedniej działce wynosi 8,0 m.

Z kolei złagodzone przepisy §13 określające wymagania przestrzenne w zabudowie zapewniające optymalny dopływ światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi. Wymagana minimalna odległość pomiędzy budynkami z pomieszczeniami przeznaczonymi na pobyt ludzi a obiektem przesłaniającym (35,0 m dla obiektów przesłaniających o wysokości ponad 35,0 m, a dla niższych równa wysokości przesłaniania), może być zmniejszona nie więcej niż o połowę w zabudowie śródmiejskiej. Dotychczas to zmniejszenie odległości miało zastosowanie jedynie w stosunku do śródmiejskiej zabudowy uzupełniającej wzdłuż ulic i placów. Rozszerzenie zakresu stosowania tego przepisu może doprowadzić do nadmiernego dogęszczenia istniejącej zabudowy wewnątrzsiedlowej.

W sposób istotny zmienione zostały przepisy §19. Określono w nim wymagane odległości niezadaszonych zgrupowań miejsc postojowych i garaży otwartych, nie tylko od okien pomieszczeń przeznaczonych na stały pobyt ludzi w budynku mieszkalnym i w niektórych budynkach zamieszkania zbiorowego oraz od placów zabaw i boisk dla dzieci i młodzieży, ale również dodatkowo od granicy działki budowlanej. Przy czym minimalna odległość od granicy działki, która dla ponad 60 stanowisk wynosi aż 16,0 m, została niestety ustalona bez wskazania możliwości uwzględnienia istniejącej zabudowy działki sąsiedniej, szczególnie w sytuacji, gdy posiada ona ścianę oddzielenia przeciwpożarowego od strony tej granicy. Przepis ten może doprowadzić do ograniczenia przydatności działki pod zabudowę, a wręcz uniemożliwić jej zabudowę z uwagi na konieczność zaprojektowania zbyt dużej strefy ochronnej. Ponadto wymagane odległości mają być stosowane również przy sytuowaniu wjazdów do zamkniętego garażu w stosunku do okien budynku opieki zdrowotnej, oświaty i wychowania. Przepis ten w części odnoszącej się do

minimalnych odległości zgrupowań miejsc postojowych od granicy działki jest logicznie nieuzasadniony.

W rozdziale 4 dot. schodów i pochylni, dokonano drobnej korekty maksymalnej wysokości stopni schodów z 0,175 m na 0,17 m dla grupy budynków do których należą m.in. budynki wielorodzinne i użyteczności publicznej, oraz zwiększono minimalną szerokość stopni schodów zewnętrznych przy głównym wejściu do budynku wielorodzinnego z 0,3 m do 0,35 m. Wprowadzony został dodatkowy warunek, aby krawędzie stopni schodów w budynkach mieszkalnych wielorodzinnych i użyteczności publicznej wyróżniały się kolorem kontrastującym z kolorem posadzki.

W następnym rozdziale 6 dot. pomieszczeń higieniczno-sanitarnych, wprowadzono wymóg wyposażenia każdej kabiny natryskowej przystosowanej do korzystania przez osoby niepełnosprawne w dodatkowe urządzenia wspomagające oraz jednocześnie zwolniono z obowiązku wyposażenia tej kabiny w wentylację mechaniczną wywiewną. Przyczyny wprowadzenia tych zmian są niezrozumiałe. Słusznie natomiast zwiększono z 0,9 m do 1,0 m szerokość drzwi oddzielnych kabin ustępowych w ustępach ogólnodostępnych, oraz ustalono, że minimalna szerokość pozostałych drzwi

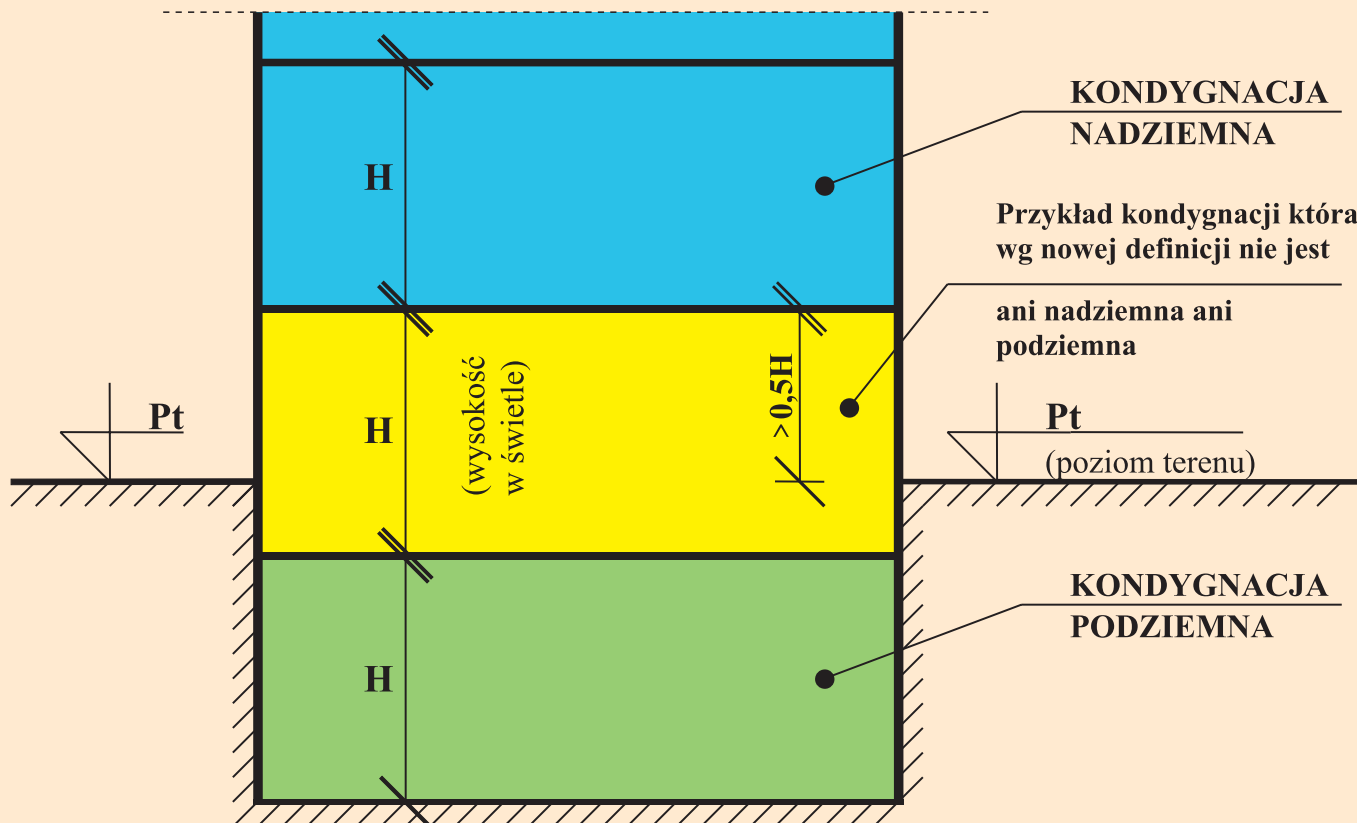
dot. tego pomieszczenia powinna wynosić 0,9 m.

Do rozdziału 10 (w §105 dodano ust. 5) w sprawie garaży dla samochodów osobowych dodano przepis zobowiązujący do wyposażenia garaży w budynku wielorodzinnym i użyteczności publicznej w urządzenia dźwigowe lub inne urządzenia podnośne, umożliwiające transport pionowy osobom poruszającym się na wózkach inwalidzkich na inne kondygnacje wymagające dostępności dla tych osób.

Niepotrzebnie w dziale IV zostały uchylone definicje instalacji wodociągowych, gdyż utrudni to jednoznaczne ustalenie zakresu opracowania dot. odpowiedniej części instalacyjnej projektu budowlanego. Pozostawiono natomiast definicje instalacji kanalizacyjnej, ogrzewczej wodnej i powietrznej oraz instalacji gazowej.

Zwiększono także bezpieczeństwo użytkowania budynków poprzez rozszerzenie zakazu wprowadzania przewodów wentylujących piony kanalizacyjne do przewodów dymowych i spalinowych oraz wentylacyjnych dot. nie tylko pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi.

Przepisy rozdziału 8 dot. instalacji elektrycznej uzupełniono o wymóg objęcia odpowiednimi elektrycznymi połączeniami wyrównawczymi również elementów instalacji telekomunikacyjnej, w tym radiowo-telewizyj-

Rys. 2

budma 2005

nej, których części wyprowadzone ponad dach należy połączyć z instalacją piorunochronną. Połączeniami wyrównawczymi powinno się objąć także wykonane z metalu elementy szybów i maszynowni dźwigów.

W rozdziale 9 (§193) uzupełniono o dodatkowe ust. 2a ustalający, że kabina dźwigu osobowego dostępna dla osób niepełnosprawnych powinna mieć szerokość co najmniej 1,1 m i długość 1,4 m oraz poręcze i dodatkowe oznakowanie dla osób niewidomych wraz z informacją głosową. Kolejny przepis w sprawie osób niepełnosprawnych dopisany do §299 wymaga, aby urządzenia przeznaczone do otwierania okien w pomieszczeniach przewidzianych do korzystania przez te osoby znajdowały się na wysokości do 1,2 m od poziomu posadzki.

Bez zmian pozostały przepisy działu V, działu VI, działu VII z wyjątkiem jednej zmiany wyżej opisanej, działu VIII, działu IX oraz działu X w którym odniesiono wymagane wartości izolacyjne przegród budowlanych budynku do załącznika nr 2, ze względu na wprowadzenie dodatkowego załącznika nr 1 zawierającego wykaz 211 Polskich Norm, do których odwołują się znowelizowane przepisy powyższego rozporządzenia wykonawczego związanego bezpośrednio z ustawą Prawo budowlane.

Reasumując, można stwierdzić że ostatnia nowelizacja przepisów rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie nie spełnia w sposób zadowalający oczekiwań środowiska budowlanego. Zdecydowana większość zmian wprowadzonych rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z 7 kwietnia 2004 r. polega na stylistycznej i formalnej redakcji przepisów rozporządzenia z 2002 r. Natomiast nie wszystkie merytoryczne zmiany i uzupełnienia dotychczasowych przepisów są całkowicie uzasadnione i logiczne. Ta problematyczna nowelizacja dotyczy przede wszystkim przepisów określających niektóre definicje pojęć technicznych, zasady zapewnienia optymalnych warunków oświetlenia naturalnego pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi w śródmieściu i wymogi dotyczące sytuowania projektowanego budynku w odległości mniejszej niż 3,0 m od granicy działki. Dotyczy ona również przepisów ustalających odległości budynków i zgrupowań miejsc postojowych dla samochodów osobowych od granicy działki budowlanej. Za najbardziej potrzebną i trafną zmianę można uznać wprowadzenie nowego załącznika nr 1 zawierającego wykaz wszystkich 211 Polskich Norm do których odwołują się znowelizowane przepisy powyższego rozporządzenia wykonawczego związanego bezpośrednio z ustawą Prawo budowlane. W związku z powyższym należy stwierdzić, że nadal konieczne będzie wprowadzenie poprawek oraz innych niezbędnych merytorycznych zmian do niejasnego stanu prawnego w kolejnej nowelizacji.

BUDMA to świetna okazja do rozpoznania możliwości jakie daje rynek regionu środkowo-europejskiego. Na targach obecni są zarówno znani producenci i dystrybutorzy renomowanych wyrobów, jak i przedsiębiorcy poszukujący nowoczesnych, europejskich produktów i technologii. Targi gromadzą przedstawicieli przemysłu i handlu z wielu krajów, m.in. z Niemiec, Austrii, Francji, Wielkiej Brytanii, Włoch czy Chin. BUDMA jest także w kręgu zainteresowania biznesmenów z Europy Wschodniej - Rosji, Ukrainy, Białorusi czy Litwy, którzy w ostatnich latach coraz liczniej odwiedzają targi w Poznaniu. Swoje przybycie do Poznania na BUDME 2005 potwierdziły misje gospodarcze z Ukrainy oraz z Kaliningradu, a jednym z targowych wydarzeń będzie Forum Budowlane gromadzące przedstawicieli administracji i biznesu Polski i Ukrainy. Program Forum przewiduje omówienie m.in. takich tematów, jak kierunki rozwoju polsko-ukraińskiej współpracy gospodarczej, warunki dostępu do polskiego rynku usług budowlanych dla firm z Ukrainy oraz dostępu do rynku ukraińskiego dla firm z Polski, podstawy prawne działalności gospodarczej na Ukrainie, a także możliwość ubezpieczenia ryzyka w eksporcie na rynki wschodnie oraz kredytowania inwestorów polskich i ukraińskich przez polskie banki.

Jednym z głównych punktów programu targów będzie Dzień Inżyniera Budownictwa - wydarzenie przygotowywane z myślą o kadrze inżynierjno-technicznej, organizowane pod patronatem Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa i przy współpracy z Centrum Usług Techniczno-Organizacyjnych Budownictwa Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa w Poznaniu. W trakcie targów, Polskie Stowarzyszenie Dekarzy tradycyjnie - już po raz czwarty - organizuje kongres swoich członków. Wraz ze Stowarzyszeniem Dom Drewniany przygotowywane jest zarówno seminarium nt. przyszłości budownictwa domów z drewna, jak i specjalna wystawa projektów.

Hasła, pod którymi prowadzona jest promocja BUDMY 2005, wskazują na główne aspekty targów. Pozwalają one zwiedzającym poznać najnowszą ofertę obecnych na polskim rynku budowlanym firm, w tym wiele interesujących nowości. Dają też możliwość dostępu do aktualnych informacji, których znajomość przyczynia się do efektywnego prowadzenia działalności gospodarczej. BUDMA 2005 to blisko tysiąc wystawców z 22 krajów (zarówno pod względem liczby wystawiających się firm, jak i powierzchni ekspozycji, BUDMA 2005 porównywalna jest z targami sprzed roku), są to zarówno światowe koncerty, jak

budma 2005

też małe i średnie przedsiębiorstwa. Ofertę targów warto poznać, bowiem wystawcy zapowiedzieli prezentację wielu rynkowych nowości. Targi są okazją nie tylko do zaprezentowania i poznania najnowszych materiałów i technologii, ale także do bezpośredniego porównania dostępnych na rynku ofert oraz dokonania optymalnych wyborów. Tematyka targów obejmuje materiały budowlane i izolacyjne, chemię budowlaną, nawierzchnie, posadzki i podłogi, dachy, wyroby metalowe i elementy mocujące, narzędzia budowlane, szkło, profile, okna, drzwi oraz okucia, bramy i ogrodzenia, schody i windy, a także płytki ceramiczne i wyposażenie łazienek.

Jednym z największych plusów targów jest prezentacja w jednym miejscu i czasie wielu rynkowych nowości. Targi to świetna okazja do ich poznania. W tym roku ułatwia to WYSPA NOWOŚCI - specjalna ekspozycja, która w jednym miejscu (w pawilonie 3) gromadzi targowe nowości tegorocznych wystawców, dając zwiedzającym możliwość ich przeglądu. Program wydarzeń BUDMY 2005 to kilkadziesiąt pozycji - konferencji, warsztatów, spotkań, pokazów. To otwarty dostęp do aktualnych informacji przydatnych w skutecznym funkcjonowaniu na rynku budowlanym. Przygotowano zarówno wydarzenia już znane z poprzednich edycji targów, jak i pozycje nowe, będące odpowiedzią na zainteresowania zgłaszane przez wystawców i zwiedzających. Po raz pierwszy uczestnicy BUDMY mogą wziąć udział w Forum Inwestycyjnym INVESTFIELD oraz w specjalnym projekcie BudShow. „Partnerstwo publiczno-prywatne w inwestycjach” oraz „Ryzyko inwestycyjne w Polsce na tle innych krajów Europy Środkowej i Wschodniej” - to dwa bloki tematyczne dwudniowego Forum INVESTFIELD. Z kolei BudShow to przedsięwzięcie obejmujące budowę domu modelowego w jednej z hal targowych (pawilon 9), dające zwiedzającym możliwość zapoznania się z produktami i technologiami na etapie wykonawstwa.

Pierwsze Forum INVESTFIELD, przygotowywane we współpracy z firmą Proinvest, odbędzie się w ramach targów BUDMA 2005 - 26 i 27 stycznia. Forum INVESTFIELD to wykłady, panele dyskusyjne oraz prezentacje przykładów rozwiązań problemów, dające szerokie spojrzenie na zagadnienia, zarówno z punktu widzenia teoretyków, jak i praktyków, z kraju i zagranicy. Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej oraz prace legislacyjne nad nową ustawą o partnerstwie publiczno-prywatnym otwierają nowe możliwości inwestycyjne w Polsce. Niniejszą problematykę przybliży prezentacja regulacji prawnych oraz doświadczeń zagranicznych w tej dziedzinie, a także przedstawienie szerokiej gamy przykładów. Zagadnienie PPP to tematyka pierwszego dnia Forum. Proces legislacyjny omówiony zostanie m.in. przez autorów projektu ustawy. Następnie - w

oparciu o przekrój doświadczeń europejskich - zaprezentowana zostanie praktyczna strona tego tematu. Przybliżenie problematyki związanej z ryzykiem inwestycyjnym występującym w krajach Europy Środkowej i Wschodniej, a przede wszystkim w Polsce, to wyjście naprzeciw zainteresowaniu inwestorów zagranicznych możliwościami lokowania kapitału w tym regionie Europy. Temat ten zostanie podjęty drugiego dnia Forum, kiedy omówione zostaną różnorodne aspekty inwestowania z punktu widzenia inwestorów zagranicznych działających w obszarze rynku nieruchomości.

Po raz pierwszy w historii polskiego wystawnictwa wystawcy i zwiedzający będą świadkami budowy jednorodzinny domu modelowego na żywo, w czasie trwania targów BUDMA 2005 w dniach od 25 do 28 stycznia. Międzynarodowe Targi Poznańskie wspólnie z firmą Ardo-Studio stworzyły niespotykany dotąd wcześniej projekt aktywnego marketingu skierowany do inwestorów oraz producentów materiałów budowlanych. Gdzie, jak nie na placu budowy przecinają się ich wspólne drogi. Alternatywa była zatem jedna. Wybudować publicznie jednorodzinny dom, tak by poszczególne etapy inwestycji można było zaprezentować szerokiej grupie potencjalnych inwestorów. Najlepszym miejscem do realizacji projektu nazwanego BudShow mogły stać się tylko targi BUDMA w Poznaniu. Głównym celem BudShow stała się zatem idea doprowadzenia do spotkania uczestników rynku budowlanego. I jednocześnie stworzenie im należytych warunków do prezentacji i obserwacji. A wszystko w formule atrakcyjnego show, przeplatane go informacjami o produktach i technologiach budowlanych, poradami technicznymi i konkursami dla gości targowych. Scenariusz wydarzeń BudShow 2005 przewiduje, że podczas targów, w hali nr 9, odbywać się będzie budowa domu modelowego podzielonego na dwa obszary: Dom w budowie, Dom gotowy. W pierwszej części przez 4 dni trwać będą prace budowlane, co umożliwi zwiedzającym zapoznanie się z produktami i technologiami na etapie wykonawstwa. Lansowany będzie model dobrej organizacji pracy budowy oraz jakości i standardów wykonywanych prac. W drugim obszarze znajdzie miejsce ekspozycja gotowej do zamieszkania części domu, otwartej dla zwiedzających. W ten sposób bezpośrednio będzie można zapoznać się z każdym produktem lub technologią wykorzystaną podczas budowy domu.

Temat „Przemiany centrów europejskich miast” oraz udział architektów z Ukrainy, Niemiec, Wielkiej Brytanii, Włoch i oczywiście z Polski - tak w skrócie zapowiadają się Targowe Spotkania z Architekturą targów BUDMA 2005. Konferencja odbędzie się 26 stycznia (środa) w pawilonie 5 (sala konferencyjna WTC) na terenie MTP. Początek o godzinie

budma 2005

10.30. Targowe Spotkania z Architekturą to jedno z większych wydarzeń poznających Międzynarodowych Targów Budownictwa. Ich celem jest wspólna dyskusja polskich i zagranicznych architektów z inwestorami i przedstawicielami firm oferujących materiały i produkty dla budownictwa na temat stanu i zasad kształtowania przestrzeni publicznej, możliwości wykorzystania nowoczesnych technologii do tworzenia wysokiej jakości architektury oraz prognoz rozwoju budownictwa w różnych krajach Europy. Organizatorami Targowych Spotkań z Architekturą już po raz drugi są Izba Architektów RP i Stowarzyszenie Architektów Polskich oraz Międzynarodowe Targi Poznańskie. Podczas BUDMY 2005 polskim architektom, producentom i inwestorom przedstawione zostaną przeobrażenia wybranych miast europejskich, możliwości projektowania i inwestowania, zwłaszcza na Ukrainie, a także bezpośredniego związku między jakością architektury, ładem przestrzennym i potrzebami inwestorów. W programie przewidziano m.in. wystąpienia architektów z Niemiec (arch. Stefan Scholz - „Nowe centrum Berlina - przemiany miasta od zniszczeń po roku 1945 do odbudowy po upadku berlińskiego muru”) i Wielkiej Brytanii (arch. Piotr Chłapowski - „Współczesna architektura mieszkaniowa Londynu”). Zaproszono również gości z Włoch i Ukrainy. Konferencję poprowadzi arch. Ryszard Jurkowski, prezes SARP. Po wystąpieniach przewidziana jest dyskusja. Będzie więc czas na zadawanie prelegentom szczegółowych pytań. Ponadto, po zakończeniu konferencji będzie również możliwość indywidualnych rozmów z zaproszonymi architektami. Częścią Targowych Spotkań z Architekturą jest przygotowana przez Stowarzyszenie Architektów Polskich wystawa „Polska Architektura Współczesna”. Wernisaż zaplanowano na 25 stycznia (wtorek) o godzinie 10.00 w holu wejścia wschodniego (od ul. Głogowskiej). Wystawę będzie można oglądać do 10 lutego 2005.

BUDMA 2005 – program wydarzeń		
Dzień / Godziny	Miejsce	Wydarzenie
24.01.2005 (poniedziałek)		
14.00	paw. 14B sala A	Posiedzenie sejmowej komisji infrastruktury, podkomisji ds. budownictwa oraz gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej
25.01.2005 (wtorek)		
10.00	hol wejścia wschodniego, antresola	Wernisaż wystawy „Polska Architektura Współczesna”
10.30 - 13.00	paw. 15 sala 402	Znakowanie CE – teoria i praktyka
11.00 - 14.00	paw. 5 sala WTC	DZIEŃ INŻYNIERA BUDOWNICTWA Program Inauguracja 60-lecia Instytutu Techniki Budowlanej Referaty: <ul style="list-style-type: none"> Wzajemne uznawanie kwalifikacji w Unii Europejskiej – referat wprowadzający, prof. Zbigniew Grabowski Procesy wdrażania zrównoważonego rozwoju w budownictwie – prof. Maria Stawicka -Walkowska Energia odnawialna – przyszłość od zaraz – prof. Tadeusz Biliński Wręczenie nagród w konkursie Izolacja Roku (org. Redakcja „Izolacje”) 12.45-13.00 – przerwa kawowa - Rola i stan budowlń piętrzących wodę w Polsce – prof. Jan Zieliński, dyrektor Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie - Prawne i finansowe bariery rozwoju sieci drogowej w Polsce – prof. Leszek Rafalski, dyrektor Instytutu Badawczego Dróg i Mostów (org. Polska Izba Inżynierów Budownictwa, MTP; patronat Polska Izba Inżynierów Budownictwa)
11.00-12.30	paw. 4 sala na piętrze	Matchmaking Polska-Ukraina
12.00-15.30	paw. 3 sala konferencyjna	Jak zwiększyć konkurencyjność firmy na polskim i europejskim rynku
13.00-16.00	paw. 11	FORUM BUDOWLANE POLSKA-UKRAINA
14.00	paw. 3 VIP Lounge	Konferencja prasowa firmy XELLA
17.30	paw. 11	Złoty Medal MTP, ACANTHUS AUREUS - ogłoszenie wyników konkursów
26.01.2005 (środa)		
10.00-16.30	paw. 3 sala konferencyjna	Forum INVESTFIELD
10.00-13.00	paw. 15 sala 403	BUDOWNICTWO W REGIONACH – „Fundusze strukturalne w regionach europejskich”
10.00-17.00	paw. 14A I piętro	Misja handlowa z Kaliningradu – seminarium dla polskiego biznesu
10.30-13.30	paw. 5 sala WTC	TARGOWE SPOTKANIA Z ARCHITEKTURĄ
11.00-14.00	paw. 14B I piętro	Seminarium + obchody 60-lecia ITB
11.30-15.30	paw. 11	Seminarium „Dom drewniany naszą przyszłością” Konferencja prasowa Stowarzyszenia Dom Drewniany
16.00	paw. 3 VIP Lounge	
12.00-16.00	paw. 15 sala 402	Seminarium „Polska w Unii Europejskiej. Przepisy budowlane w Polsce”
12.00-15.30	paw. 14B sala A	Inwestycje sportowe i rekreacyjne w gminach, czyli w jaki sposób tanio i z sukcesem wybudować obiekt sportowy
12.00-13.30	paw. 14A sala duża	Seminarium „Paszport energetyczny”
13.00-16.00	paw. 14B sala B	Konferencja firmy BUDMAT dla architektów, projektantów i inwestorów
27.01.2005 (czwartek)		
10.00-17.00	paw. 3 sala konferencyjna	Forum INVESTFIELD
11.00-13.00	paw. 15 sala kongresowa	IV KONGRES DEKARZY POLSKICH
12.00-13.00	paw. 14A sala mała	Misja handlowa z Kaliningradu – konferencja prasowa
13.00-16.00	paw. 15 sala 402	DZIEŃ DYSTRYBUTORA
13.00-15.00	paw. 15 sala 503	Seminarium „Prognozy i kierunki rozwoju budownictwa, wskaźniki koniunktury budowlanej, budownictwo w krajach Unii – analiza porównawcza”
14.00-16.00	paw. 11	RZEMIEŚLNICZE FORUM BUDOWLANE

BIULETYN

WIĘKOPOLSKI OKRĘGOWY ZWIĄZOK INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

MOKIA 7